ரமணோதயம்

ஏப்ரல் 2026
காலாண்டு

ஆராதனை இதழ்
விலை ₹ 20

Om Namo Bhagavathe Sri Ramanaya

76வது ஆண்டு ஆராதனை

RAMANA KENDRA TRUST

ARADHANA CELEBRATION

Wednesday 15th April 2026

MORNING

6.00 a.m.	:	நாதஸ்வரம்
7.00 a.m.	:	Mahanyasam, Ekadasa Rudra Japam, Abhishekam
10.00 a.m.	:	Sri Ramana Sahasranamam Archana
11.00 a.m.	:	Tamil Parayanam: (உள்ளது நாற்பது, அக்ஷர மணமாலை)
12.15 p.m.	:	Annadanam, Deeparadhana

Evening

4.00 p.m.	:	ப்ரதோஷ பூஜை (Pradosha Pooja)
5.00 p.m.	:	Ramanadasa Rasa Keertana composed by Swami Natanananda Presented by Kumari Divya Sundar
6.45 p.m.	:	'Thiru Veedhi Ula' of Sri Bhagavan around Mada Veedhies, Mylapore
7.15 p.m.	:	"Aksharamanamalai" - Group chanting

(Donations towards Annadhanam (Rs.70,000) Ekadasa Rudrajapam (Rs,20,000), Flowers to Bhagavan and decorations (Rs,20,000/-) Rathayathra (Rs.45,000/-) Pandal (Rs.20,000/-) are gratefully accepted in part or in full. Donations are exempt u/s 80G of IT Act, Cheques / drafts may be drawn in favour of "Ramana Kendra Trust".

Laksharchana : 13th April Monday 9.00 a.m. to 12.30 p.m.

உதயம் 25 ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ ரமணாய மலர் 3

ரமணோதயம்

நானுதியாதுள்ள நிலை நாமதுவாய் உள்ள நிலை

ஆராதனை இதழ்
ஏப்ரல் 2026

ஆசிரியர்: Dr. S. ராம் மோஹன்

- கட்டுரைகள், ஆண்டு சந்தா, விளம்பரங்கள் குறித்த அனைத்து கடிதத் தொடர்புகளுக்கும் ஸ்ரீ ரமண கேந்திர அலுவலக முகவரிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- கட்டுரைகளுக்கு சன்மானம் எதுவும் கொடுக்கப்பட மாட்டாது. பிரசுரமாகாத கட்டுரைகள் வேண்டுகோளின்பேரில் திருப்பி அனுப்பப்படும்.
- மற்றைய எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளில் வெளிவரும் கருத்துகளுக்கு ஆசிரியர் பொறுப்பல்ல.

சந்தா விவரங்கள்

ஆண்டு சந்தா: ₹ 75 தனி பிரதி: ₹ 20
ஆயுள் சந்தா: ₹ 1500

காசோலை/மணியார்டர் ‘ரமணோதயம்’ என்ற பெயரில் எடுத்து ரமண கேந்திரா டிரஸ்ட், 41/20, அலமேலுமங்காபுரம், மைலாப்பூர், சென்னை 600 004 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவும்

ரமணோதயம் தகவல் மற்றும் தொடர்புக்கு அணுகவும்:
ஆ. குமார் ராஜா: 9444261296
மின்னஞ்சல்: arunamramanam@gmail.com
மேலாளர் கண்ணன்: 9940418375

பதிப்பாளர் & அச்சிடுபவர்:
ஆ. குமார் ராஜா, ரமண கேந்திரா டிரஸ்ட்
41/20, அலமேலுமங்காபுரம், சென்னை 600 004

உரிமை: ரமண கேந்திரா டிரஸ்ட், சென்னை 4
தொலைபேசி: 24611397

பொருளடக்கம்

ஆராதனை இதழ், ஏப்ரல் 2026

வ.எண்	பொருள்		ப.எண்
1	ஆசிரியர் உரை		3
2	புதிய யுகத்திற்கான ஒளி ரமணர்	ரூபவதி	11
3	இனிவரும் திருநாட்கள்		16
4	பேரமைதி நிலவிய பெருநாட்கள்		17
5	சத்சங்கம்: முக்தி வாசலின் இரண்டாம் காவலர்	வேங்கட் S. ரமணன்	25
6	ஆதிசங்கரரின் பக்தி—வேதாந்தம்	டாக்டர் ஏ.வி. ராஜகோபாலன்	35
7	டி. ஆர். கனகம்மாளின் அருந்தவ வாழ்வு	மா. முருகேசன்	47
8	ரமண புராணம்	ஆகுரா	53
9	மௌன தேசிகனின் அரசவைக் கவிஞர்கள்	D. தியாகராஜன்	67
10	செய்திகள்		77

ஆசிரியர் உரை

“பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுக”

பொருள் அல்லது ஒரு செயல் நமக்குள் உடனே பிரவேசித்தால், அது தற்காலிகமானது. அருந்தி அதன் சுவையைக் கண்ட பின்னர் மீண்டும் அதனையே அனுபவிக்கும்படி அது நம்மை பந்தப்படுத்துமா? ஆராய்பவனுக்கு அறிவுடைமை அல்லது விவேகம் நிலையற்ற பொருள்களில் அல்லது செயல்களில் நம்மை நிலையாகக் கரைசேர உதவுமா? இதற்கு விடையாகக் கடோபநிஷத்தில் நிலையான ஆன்மாவை அடைய அவை உதவாது என்று அறிகிறோம். “அதற்கு உதாரணம் நானே; நிலையற்ற பொருள்களால் யாகங்களைச் செய்து நிலையற்ற இந்த யம பதவியை அடைந்துள்ளேன்” என்கிறான். தேவேந்திர பதவி கூட நிலையற்றது. செய்த புண்ணியங்கள் கழிந்த பின்னர் மீண்டும் பிறவியெடுக்க வேண்டி வரும். எனவே, நிலையற்ற பொருள்களை நாடுவதை விட்டு நிலையான ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தைத் தேடுக என்கிறான் யமன்.

நம் விருப்பமான ஒன்றை அடைவதற்காகப் பல்வேறு நியாயங்களைச் சொன்னாலும் அவை அநித்யமானவை தான். ஆத்மா ஒன்றே நித்யம். அதை மட்டுமே நாடுக என்கிறது உபநிஷதம்.

சங்கர பகவத்பாதரின் தலைசிறந்த வேதாந்த நூலான விவேக சூடாமணியில் ஆரம்பத்திலேயே இதனை அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்:

“ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகன்மித்யா இத்யேவம்ரூபோ விநிச்சய: ।
ஸோயம் நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக: ஸமுதாஹ்ருத: ॥”

பிரம்மம் ஒன்றே சத்யம், மற்றவை யாவும் மித்யா. அறிவாகக் கொள்ளப்படும் நித்யானந்த வஸ்து

நிலையற்றதாகும் (நித்ய அநித்ய விவேகமாகும்). பிரம்மம் ஒன்றுதான் சத்யம். ஜகத் என்பது பொய்யானது. தெரிந்தாலும் பொய்யாய்த்தான் போய்விடும்.

உபநிஷதங்களின் நோக்கமே பொய்யான வாழ்வில் சிக்கியுள்ள உயிர்களை நித்யமான ஆத்மாவில் சேர்ப்பது தான். நசிகேதஸ் போன்றோரில் இருந்து சாதாரண குடிமகன் வரையில் பல்வேறுபட்டவர்க்கும் இந்தப் பேருதவியை உபநிஷதங்கள் செய்கின்றன. சாந்தோக்யத்தில் தேஜஸ்வியான விரோசனன் மற்றும் தேவராஜனான இந்திரன் இருவரும் ஆத்மா எது என்று ஆராய்கின்றனர். விரோசனன் தேகமே ஆத்மா என்று முடிவு செய்து விலகி விடுகிறான். இந்திரன் விழிப்பு, கனா, ஆழ்ந்த உறக்கம் போன்ற நிலைகளில் காணும் அனுபவங்களை ஆராய்ந்து இவை அனைத்தும் நிலையற்றவை என்று தள்ளிவிட்டு அடிப்படையாக உள்ள ஆத்மா ஒன்றே நிலையானது என்று அறிகிறான். 'இந்திரன்' என்ற சொல்லே "இதம் + த்ர" என்ற சொற்களிலிருந்து பிறந்ததாக மகிதாசர் கூறுகிறார். இதம் + த்ர என்ற சொற்கள் உண்மையை அனுபவத்தில் கண்டறிகிறான் என்று பிறந்ததாகப் பகவத்பாதர் விளக்குகிறார்.

தைத்திரிய உபநிஷத்தில் ப்ருகு அன்னமய கோசத்திலிருந்து ஆரம்பித்து, இது பிரம்மமா? இது பிரம்மமா? என்று படிப்படியாக ஆராய்ந்து, இவையெல்லாம் பிரம்மம் இல்லை என்று அறிந்து ஆனந்தமய கோசத்திற்கும் அப்பால் அனைத்திற்கும் ஆதாரமான ஒன்றுதான் ப்ரம்மம் என்று அறிகிறான்.

ஸ்வாத்ம பிரகாசிகா என்ற நூலில் இக்கருத்தை விரிவாகச் சங்கரர் கூறுகிறார்: "ப்ரஹ்ம தேவனிலிருந்து இந்தத் தூண் வரையிலும் அனைத்துமே நீர்க்குமிழி மற்றும் அலைகள் போன்று உன்னுள்ளேயே அடங்கியுள்ளன." (ஸ்வாத்ம பிரகாசிகா 9).

அதேபோன்று சங்கரரின் புகழ்பெற்ற நூலான அபரோக்ஷ அநுபூதி 33வது ஸ்லோகத்தில் கூறுகிறார்: "என்னுடைய தேகம் தினந்தோறும் மாறிக்கொண்டே வருகிறது. ஆயினும் நானாகிய ஆத்மா மாறாமல் இருந்தவாறே உள்ளேன். இந்த உண்மையை அறிந்தவனால் எப்படித் தன்னைத் தேகத்துடன் ஒன்றாகக் கருத முடியும்?"

எந்த நோக்கில் பார்த்தாலும் சரி, ப்ரஹ்மத்தைக் கர்மத்தின் மூலம் அடைய முடியும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அது தர்மத்தின் மூலமே அடைய முடியும் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், தர்மத்தின் மூலம் அடையக்கூடிய அனைத்தும் அநித்யமானவையே. ஆத்மா ஒன்றுதான் எப்போதும் நித்யமாய் நிரந்தரமாய் இருப்பது என்று 'சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சார சங்க்ரஹம்' என்ற நூலில் முதல் 3 சுலோகங்களிலேயே தெளிவுபடுத்துகிறார்.

பகவான் கீதையின் ஆரம்பத்திலேயே ஆத்மா ஒன்றே நித்ய வஸ்து என்கிறார். "எதைச் சொல்லத் தயங்குகிறாயோ, எந்த உறவுகளிடம் சண்டையிடத் தயங்குகிறாயோ, அந்த தேகங்களும், உறவுகளும் கூட அநித்யமானவையே. எல்லா அனுபவங்களும் போவதும் வருவதுமாக இருப்பவையே. "ஆகமாபாயிந: அநித்யா:" என்று கூறுகிறார். அழிவற்றதாயும், அளவற்றதாயும் இருப்பது ஆத்மா ஒன்றே.

சரி! அநித்யமான இந்த உலகில் உழலும் பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்திக் கரைசேர வழியே இல்லையா? அதற்கான வழியென்ன? இதற்கு வழியைக் கண்ணன் கூறுகிறான். 'அநித்யமான பந்தங்களை ஏற்படுத்தும் உலகப் பற்றிலிருந்து விடுபட நித்யமான தர்மத்தையே வழிபடுக' (கீதை 9:33). நாம் பெறக்கூடிய பெரும்பேறு இதனை அறிந்து கொள்வதே. நிரந்தரமற்ற விஷய சுகம் என்பது

தான் நாம் பெறக்கூடியது என்று எண்ணாமல், எந்த லக்ஷ்யத்திற்காக மனிதப்பிறவி கிடைத்துள்ளதோ அதை விரைவில் நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும். சரீரமே நித்யம் என்று எண்ணாமல், காலதாமதம் செய்யாமல் பரம்பொருளை வழிபட வேண்டும்.

"பிரமாதம்" என்னும் பெரும் தவறு நமது உண்மை நிலையை மறத்தலால் ஏற்படுகிறது. இந்தப் பிறவியை வீணாக்கிவிடாதே என்கிறார் பகவான்.

கேனோபநிஷத்தில் (2:5), "இந்த மனிதப் பிறவியில் பரமாத்மாவை அறிந்து கொண்டால் நல்லது. அறியா விட்டால் பெரிய இழப்பு" என்பது இதன் பொருள்.

கீதையின் 13வது அத்யாயம் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞ விபாக யோகம் எனப்படுகிறது. க்ஷேத்ரம் என்பது தேகம், க்ஷேத்ரக்ஞன் என்பது உடலில் உள்ள ஞானமயமான ஆத்மா. இதனைப் பிரித்தறியும் விவேகம் தான் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞ விபாக யோகம். க்ஷேத்ரம் என்பது புலன்கள் தேடிப்போகின்ற வஸ்துக்கள். ஆசை, துவேஷம், சுக, துக்கங்கள் அனைத்துமே அடங்கிய நிலையற்ற ஒன்று. இதற்கு மாறாக, க்ஷேத்ரக்ஞன் என்பது நிலையான ஆன்மா. எந்த செயலாக இருந்தாலும் பரமாத்மாவில் சேர்க்கத் துணை புரிவது பக்தி. "அனாத்ம ஸ்ரீ விகர்ஹணம்" என்ற நூலில் ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்தின் முடிவிலும், "ஒருவன் தனது ஆத்மாவை அறியாமல் இருந்தால் மற்ற எவற்றாலும் பயன் ஒன்றும் இல்லை" என்று முடிக்கிறார் ஆதிசங்கரர்.

பக்தி மார்க்கம் தனது நோக்கத்தைத் தர சரியான சமயம் இதுதான் என்று தனது குருநாதரைத் துதிக்கையில் மஸ்தான் சாகிபு "என் அக குகையில் ஒளிரும் இறைவனே" என்று பணிந்து, தான் தவமே பெற வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

“ஆடும்பரி ஒன்றறியேன் அந்தோ அந்தோ அலைகின்றேன் ஆட்சிஎன்று அங்கிங்கு ஓடிப் பாடும்படி ஒன்றறியேன் பாவியேன் என் பயனறியேன் பாழ்த்தமனப் பாறை நெஞ்சேன்.”

பயனற்ற செல்வத்தைத் தேடும் கூட்டங்களையும் முயற்சிகளையும் விட்டுவிட்டு நீங்கிப் பரம்பொருளை நாடித் தவம் செய்தால் பரமாத்மாவாகிய குணங்குடி ஈசன் அருள் வந்து வாய்க்கும் என்கிறார் மஸ்தான் சாகிபு. மற்றும் ரஹ்மான் கண்ணியில் “இன்று உளோர் நாளைக்கிருப்பது பொய்யென்று கண்டுகொண்டேன் ஐயா ரஹ்மானே” (37) என்கிறார் மஸ்தான் சாகிபு ஆகிய ஞானி.

பரமாத்மாவுடன் பரிபூரணமாகக் கலந்து உலகில் நிறைந்திருப்பது ஆத்மா ஒன்றே. அதைத்தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்று பிரத்யக்ஷமாகக் காட்டியவர் பகவான் ஸ்ரீ ரமணர். பகவானது மொழிபெயர்ப்பு நூலாகிய மிகச் சிறப்புடைய “தேவி காலோத்தரம் ஞானசார விசாரப் படலம்” என்னும் நூலை மொழிமாற்றம் செய்யும்போது, அவரிடம் ‘உங்களுக்கு இந்த நூலின்மேல் ஏன் இவ்வளவு பிரியம்?’ என்று கேட்டதற்கு, “கேவலம் ப்ரஹ்மத்தைப் பற்றியே சொல்லி, மற்றவை அனைத்தையும் விட்டு விடு என்று தொடர்ந்து சொல்லி, ப்ரஹ்ம வஸ்து லக்ஷணத்தை உறுதிப்படுத்தி, மற்றவற்றின் பற்றை ஒழிப்பதற்காக மனத்தைச் சஞ்சலத்திலிருந்து மீளச் செய்வதால்” என்றார் பகவான்.

உள்ளும் வெளியும் மேலும் கீழும் எங்கும் ஒரு சிறிதும் இல்லாததாய், உலகில் தோன்றும் அத்தனை உருவங்களுமாய், தனக்கென்று ஒரு உருவமும் இல்லாததாய், தன்னைத் தானே தான் அறியக் கூடியதாய், தன்னைத் தானே பிரகாசித்துக் கொள்வதாய் விளங்கும் பரிபூரணமான தேகாத்ம ஸ்வரூபம் என்று

ப்ரஹ்மத்தை விளக்குகிறார் பகவான். அதேபோன்று 22வது பாடலிலும் மனத்தை அந்தர்முகமாக்கிய யோகியானவன் உலகில் காணும் அனைத்துப் பொருட்களையும் சொரூபத்திலேயே ஒன்றுபடுத்தி தானும் அதன் மயமாகவே அதில் ஒன்றுபட்டு விடுகின்றான் என்று 'நிராலம்பம்' என்ற சொல்லால் பகவான் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

அநித்யமான விஷய போகங்களை அனுபவிக்கும் மனத்தில் போதுமென்ற திருப்தியே ஏற்படாது. மாறாக, அனுபவிக்கும் தோறும் அவற்றின்மேல் ஆசை பெருகி, அதனையே நினைத்து நினைத்துக் குரங்கைப் போல் சதா சலித்துக் கொண்டே இருக்கும் மனத்தைச் சலிக்காமல் செய்ய வேண்டுமானால், அது பற்றும்படி உலக விஷயத்தைக் கொடுக்காமல் ஆன்ம விஷயத்தைக் கொடுப்பதே உபாயமாகும். மனம் வெளியுலகத்தை நாடும்வரை நிலையற்ற வஸ்துக்களைப் பற்றிய விஷயத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டே இருக்கும். "மனத்தை வெளி விஷயத்தைப் பற்றித் திரிய விடாமல் உள்முகமாக்குக. மனத்தை உலக விஷயங்களைத் தாண்டிய சர்வ சூனிய பதத்தில் நிலை நிறுத்துக" என்கிறார் பகவான். (ஞானாசார விசார படலம் 27).

நம்முடைய துன்பங்கள் அனைத்திற்கும் காரணம் நம்மை ஆட்டி வைக்கும் மனம் தான். சூக்ஷ்மமான இந்த நிலையற்ற மனது நம்மை நிலையற்ற வஸ்துக்களை நாடி ஓடச் செய்கிறது. குட்டிச் சாத்தானைப் போல ஆரவாரித்துக் குற்றமே குணமாகக் கொண்டு பல கற்பனைகளைப் புனைந்து கொண்டு மனம் சதா அலைகிறது. இந்த உடலில் சூக்ஷ்மமாய் வந்து சேர்ந்த ஜீவன் மனம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம் என்கின்ற நான்கு சகாக்களுடன் சேர்ந்து நிலையற்றவற்றை நித்யமானதுபோல் எண்ணும்படி நம்மை மயக்குகிறது.

சொரூபமாய் பிரகாசிக்கும் ஆன்மா இவற்றுக்கு அப்பால் உள்ள ஒரே நித்ய வஸ்து என்று உணர்ந்து அதிலேயே நிலைபெற வேண்டும் என்பது தேவிகாலோத்தரம் 32வது பாடலில் பகவான் சொல்லும் உபதேசம்.

முத்தாய்ப்பாக, 50வது பாடலில் “குரும் ஏவாபி கச்சேத்” என்னும் உபநிஷத் வாக்கியத்தைப் பின்பற்றி, குருநாதனையே பின்பற்றிச் சென்று நிலையற்ற வஸ்துக்களின் பந்தங்களிலிருந்து விடுபடுவாய்.

‘பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை’ எனும் ஞான உபதேசம் காட்டுவது இந்த வழியையே.

பகவான் பணியில்,

தங்கள்

ராம்மோஹன்

கிரிவலம் வரும் பௌர்ணமி நாட்கள் 2026

ஏப்ரல்	1	புதன்	காலை 7:23	2	வியாழன்	காலை 7:44
ஏப்ரல்/மே	30	வியாழன்	இரவு 9:50	1	வெள்ளி	இரவு 11:07
மே	30	சனி	மதியம் 12:58	31	ஞாயிறு	மதியம் 2:50
ஜூன்	29	திங்கள்	அதிகாலை 4:23	30	செவ்வாய்	காலை 6:00
ஜூலை	28	செவ்வாய்	காலை 7:27	29	புதன்	காலை 8:54
ஆகஸ்ட்	27	வியாழன்	காலை 9:46	28	வெள்ளி	காலை 10:22

ஓவியம்: கோவி

புதிய யுகத்திற்கான ஒளி – ரமணர்

ரூபவதி

இன்றைய உலகம் ஒரு பரந்த டிஜிட்டல் பெருங்கடலாக உள்ளது. இடைவிடாத தகவல் வெள்ளம், மின்னல் வேக தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் மற்றும் சமூக வலைத்தளங்களில் பகிரப்படும் செயற்கையான பிம்பங்களின் தொடர்ச்சியான அழுத்தம் ஆகியவற்றால் சூழப்பட்ட இளைஞர்கள் ஒரு மூச்சுத்திணற வைக்கும் சூழலில் வாழ்கின்றனர். “ஜென் இஸட்” (Gen Z) மற்றும் “ஜென் ஆல்ஃபா” (Gen Alpha) என அழைக்கப்படும் தலைமுறையினர் எப்போதும் இணைய உலகத்துடன் இணைந்திருந்தாலும், அவர்கள் உள் அமைதியையும், நிம்மதியையும், தங்களின் உண்மையான அடையாளத்தையும் தேடி அலைகிறார்கள்.

இந்த நவீன சுழலில் சிக்கியுள்ள இளைஞர்களுக்கு, பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியின் வாழ்க்கையும் போதனைகளும் இருளை அகற்றும் ஒரு அற்புதமான ‘கலங்கரை விளக்கமாக’ செயல்படுகின்றன. வெளிப்புற அங்கீகாரத்தைத் தேடுவதை நிறுத்திவிட்டு, தெளிவு, எல்லையற்ற அன்பு மற்றும் அசைக்க முடியாத உள் பாதுகாப்போடு வாழ்வதற்கான ஆன்மிக வழிகாட்டலை இப்போதனைகள் நமக்கு வழங்குகின்றன. பகவத் கீதை (2.41) கூறுவது போல்:

“இந்த பாதையில் இருப்பவர்களின் புத்தி உறுதியானது, அவர்களின் நோக்கம் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் உறுதியற்றவர்களின் புத்தியோ பல கிளைகளைக் கொண்டது.”

நவீன இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஐந்து அடிப்படை சவால்களும், பகவான் காட்டிய காலத்தால் அழியாத தீர்வுகளும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

1. டிஜிட்டல் ஒப்பீடு மற்றும் அடையாளச் சிக்கல்

சமூக வலைத்தளங்கள் ஒரு 'செயல்திறன் கலாச்சாரத்தை' (performance culture) உருவாக்கியுள்ளன. மற்றவர்களின் செயற்கையான சிறந்த தருணங்களுடன் நம் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து ஒப்பிடுவது இளைஞர்களிடையே கவலையையும் தாழ்வு மனப்பான்மையையும் வளர்க்கிறது.

- ***பகவானின் தீர்வு: ஆத்ம விசாரனை (Self–Enquiry).*** *வெளி உலகிற்கு நாம் காட்டும் 'பிம்பத்தை' மெருகூட்ட முயற்சி செய்து நம்மை நாமே சோர்வடையச் செய்வதற்குப் பதிலாக, "நான் யார்?" என்று கேட்டு 'நான்' என்ற எண்ணத்தின் மூலத்தைக் கண்டறிவதிலேயே நிரந்தரத் தீர்வு அடங்கியுள்ளது. பகவான் தனது உடல் தோற்றம் அல்லது மக்கள் மத்தியில் தனக்கிருந்த புகழ் குறித்து முழுமையான பற்றற்ற தன்மையுடன் வாழ்ந்தார். உங்கள் உண்மையான சுயத்தை நீங்கள் உணர்ந்து கொண்டால், மற்றவர்களின் கருத்துக்களுக்கு அடிமையாக இருப்பதை விட்டுவிடுவீர்கள்.*

"ஆத்மா பிறப்பதும் இல்லை, எப்போதாவது இறப்பதும் இல்லை... பிறப்பற்றது, நித்தியமானது, எப்போதும் இருப்பது மற்றும் பழமையானது." (பகவத் கீதை 2.20)

உங்கள் மதிப்பு ஒரு டிஜிட்டல் சுயவிவரத்தால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை, மாறாக உங்கள் உள்ளார்ந்த இயல்பான இருப்பால் (Inner Being) தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

2. சிதறடிக்கப்பட்ட கவனம் மற்றும் மன இரைச்சல்

ஸ்மார்ட்போன் அறிவிப்புகள் மற்றும் குறுவீடியோ பதிவுகள் (Reels) இளைஞர்களின் கவனம் செலுத்தும் திறனைக் கடுமையாகச் சிதறடித்து, அவர்களின் மன அமைதியைப் பறிக்கின்றன.

- *பகவானின் தீர்வு: மௌனத்தின் சக்தி. மௌனம் என்பது வெறும் பேச்சின்மை அல்ல; அது அமைதியான மனதின் இயற்கையான நிலையாகும். பகவான் குகைகளுக்குள் பல வருடங்கள் மௌனமாக கழித்தார், அமைதியின் மூலமாகவே மிகச் சிறந்த வழிகாட்டுதல் வழங்கப்படுகிறது என்பதை அவர் நிரூபித்தார். இளைஞர்கள் "டிஜிட்டல் மௌனத்தை" பயிற்சி செய்யலாம் அதாவது நாளின் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் அனைத்து சாதனங்களிலிருந்தும் துண்டித்துக்கொண்டு தங்களுக்குள் அமைதியாக அமர்ந்திருப்பது.*

"யோகப் பயிற்சியால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனம் எப்போது அமைதி அடைகிறதோ... அப்போது ஒருவன் தெய்வீக ஆனந்தத்தை உணர்கிறான்." (பகவத் கீதை 6.20–21)

இந்த ஒழுக்கம் மன வலிமையையும் உணர்ச்சிபூர்வமான மீள்திறனையும் உருவாக்குகிறது.

3. நாள்பட்ட மன அழுத்தம் மற்றும் சோர்வு (Burnout)

வெற்றிக்கான வெறித்தனமான உந்துதலும், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய அச்சுறுத்தும் பயமும் இன்றைய இளைஞர்களின் தோள்களில் ஒரு பெரும் சுமையாக அமர்ந்துள்ளன.

- *பகவானின் தீர்வு: ரயிலின் உருவகம். ரயிலில் பயணம் செய்யும் ஒரு பயணி தனது கனமான சாமான்களை தரையில் வைப்பதற்கு பதிலாக தன் தலையிலேயே சுமக்க வலியுறுத்தும் கதையை பகவான் அடிக்கடி கூறுவார். நம் வாழ்க்கையின் முழு சுமையையும் நாமே சுமக்க வேண்டும் என்று நம்புவதும் அதே போன்ற முட்டாள்தனமாகும். பகவான் அந்த பரம்பொருளின் மீது முழுமையான நம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்தார்.*

"உனக்கு விதிக்கப்பட்ட கடமையைச் செய்ய உனக்கு உரிமை உண்டு, ஆனால் செயலின் பலன்களில் உனக்கு உரிமை இல்லை. உனது செயல்களின் விளைவுகளுக்கு

உன்னை ஒருபோதும் காரணமாகக் கருதாதே.” (பகவத் கீதை 2.47)

இத்தகைய பற்றற்ற தன்மை தேவையற்ற சோர்வை நீக்கி, உண்மையான செயல்திறனை மேம்படுத்துகிறது.

4. இயற்கையிலிருந்தும் உறவுகளிலிருந்தும் தனிமைப் படுத்தப்படுதல்

திரைகளுக்கு முன்னால் அதிக நேரம் செலவிடுவது இயற்கை உலகத்துடனும் சக மனிதர்களுடனான பிணைப்பைத் துண்டித்து, ஆழமான தனிமை உணர்விற்கு வழிவகுக்கிறது.

- பகவானின் தீர்வு: உலகளாவிய சமத்துவம் பகவானின் வாழ்க்கை நல்லிணக்கத்திற்கான ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அவர் விலங்குகளை மனிதர்களுக்கு சமமாக நடத்தினார், மேலும் உள்ளூர் இளைஞர்களுடன் விளையாடும்போது “குழந்தைகளுக்கு மத்தியில் ஒரு குழந்தையாக” விளங்கினார். அனைவருக்கும் உள்ளே ஒரே உணர்வுநிலையே குடிகொண்டிருக்கிறது என்று அவர் கற்பித்தார்.

“பணிவான ஞானிகள், உண்மையான அறிவின் மூலம், ஒரு கல்வியறிவு பெற்ற மென்மையான அந்தணர், ஒரு பசு, ஒரு யானை, ஒரு நாய் மற்றும் நாயை உண்பவர் ஆகியோரை சமமான பார்வையோடு காண்கிறார்கள்.” (பகவத் கீதை 5.18)

விளையாட்டுத்தனமான இதயத்தை பராமரிப்பதும், இந்த உறவை ஏற்றுக்கொள்வதும் எந்த சவாலையும் தாங்க ஒருவரை அனுமதிக்கிறது. எல்லா உயிர்களையும் நேசிப்பதே தனிமைக்கான சிறந்த மருந்தாகும்.

5. அதீத இணைக்கப்பட்ட உலகத்தில் தனிமை

ஆன்லைனில் ஆயிரக்கணக்கான 'நண்பர்களைக்' கொண்டிருந்தாலும், பலர் தங்களுக்குள் ஒரு ஆழமான வெற்றிடத்தை உணர்கிறார்கள்.

- *பகவானின் தீர்வு: இதயத்தில் உள்ள குரு. குரு என்பவர் காலம் அல்லது இடத்தால் வரையறுக்கப்பட்ட வெறும் பௌதிக உடல் அல்ல; அவர் உங்கள் இதயத்திற்குள் இருக்கும் "உறைபவர்" (அந்தர்யாமி). பகவான் ஒரு "நித்திய இருப்பை" வழங்குகிறார்.*

"நான் எல்லா உயிரினங்களின் இதயங்களிலும் வீற்றிருக்கிறேன்." (பகவத் கீதை 15.15)

உள்நோக்கித் திரும்புவதன் மூலம், இளைஞர்கள் எந்த நேரத்திலும் அவரது வழிகாட்டுதலைப் பெற முடியும். இந்த 'உள் ஒளி' ஒருபோதும் நாம் தனித்து இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது, மேலும் எந்தவொரு மனித உறவையும் விட மிகவும் நம்பகமான பாதுகாப்பு உணர்வை வழங்குகிறது.

முடிவுரை: உள்நோக்கிய பயணம்

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி இந்தப் புதிய தலைமுறைக்கு வழங்கும் செய்தி மிகவும் எளிமையானது, அதே சமயம் ஆழமான சக்தி வாய்ந்தது: "வெளி உலகில் உங்களைத் தேடி அலைவதை நிறுத்துங்கள்; உங்களுக்குள் ஏற்கனவே இருக்கும் பரம்பொருளை உணருங்கள்." நீங்கள் வெளிப்புறத்தில் உள்ள எதனாலும் முழுமை பெற வேண்டிய உயிர்கள் அல்ல; உங்கள் இயல்பிலேயே நீங்கள் ஏற்கனவே முழுமையானவர்கள்.

பகவத் கீதையில் (6.22) பகவான் கிருஷ்ணர் வாக்களிப்பது போல, அந்த உள் நிலையை அடைந்தவுடன், "ஒருவன் இதைவிட பெரிய லாபம் இல்லை என்று கருதுகிறான், அத்தகைய நிலையில் இருக்கும்போது, அவன் மிகப்பெரிய துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும் ஒருபோதும் அசைக்கப்படுவதில்லை."

'ஆத்ம விசாரனை' என்ற சூரிய ஒளியைக் கொண்டு சமூக வலைத்தள மாயைகளின்

மேகங்களையும் எதிர்பார்ப்புகளின் சுமையையும் அகற்றுங்கள். விழிப்புணர்வு, உலகளாவிய இரக்கம் மற்றும் "நான் யார்?" என்ற இடைவிடாத தேடல் ஆகியவற்றை ஆயுதமாக கொண்டு, இன்றைய இளைஞர்கள் இந்த நவீன உலகத்தை அசைக்க முடியாத மனத்துணிவுடனும், ஞானத்தின் கதிரொளியுடனும் எதிர்கொள்ள முடியும். அந்த மாபெரும் மௌனத்தின் நிழலில், புதிய தலைமுறை தனது உண்மையான சுதந்திரத்தைக் கண்டறியட்டும்!

இனிவரும் திருநாட்கள் 2026

பூஜை/விழா/பண்டிகை	ஆங்கில தேதி	
தமிழ் வருஷப் பிறப்பு	14/04/2026	செவ்வாய்
பகவானது 76 ஆவது ஆராதனை	15/04/2026	புதன்
மகாபூஜை	09/06/2026	செவ்வாய்
பசு லட்சுமி ஆராதனை	25/06/2026	வெள்ளி
குருபூர்ணிமா	29/07/2026	புதன்
பகவான் அருணையடைந்த தினம்	01/09/2026	செவ்வாய்

பேரமைதி நிலவிய பெருநாட்கள்

மௌனிசாது
மொழிமாற்றம்: ராம் மோஹன்

41. தியான நுட்பங்கள்

மகரிஷியின் சந்நிதியில் இருக்கும்போது நாம் கடந்து செல்லும் தீட்சைகளில் ஒன்று உண்மையான தியானமாகும், பல ஆண்டுகளாக நான் படித்த மறைபொருள் (occult) இலக்கியங்கள், இதுவே இயற்பியலுக்கு அப்பாற்பட்ட (supraphysical) உணர்வை விழிப்படையச் செய்வதற்கான திறவுகோல் என்று எனக்கு உறுதியளித்திருந்தன.

பிரம்மஞான சபையுடன் (Theosophy) நான் இணைந்திருந்த காலத்தில், அவர்களின் இலக்கியங்களுக்கு ஏற்ப பல்வேறு வகையான தியானங்களை நான் பயிற்சி செய்தேன். அப்போதிருந்து நான் கண்டறிந்தவற்றிலிருந்து, அங்கு வழங்கப்பட்ட அறிவு ஆரம்ப நிலையில் உள்ளவர்களுக்கானது என்பதை உணர்ந்தேன். வேண்டுமென்றே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில சிந்தனைப் பாதைகளில் மனதைச் செலுத்துவதே அவற்றின் நோக்கமாக இருந்தது. அழகு, அன்பு, தூய்மை, ஞானம், பக்தி, கடவுள், பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவர் போன்ற பல்வேறு கருப்பொருள்களில் தியானங்கள் இருந்தன.

இந்தக் கருத்துக்களை முடிந்தவரை நீண்ட நேரம் மனதில் இருத்துவதும், இந்த நற்பண்புகள் உணர்வில் செயல்படுவதாக கற்பனை செய்து பார்ப்பதுமே இதன் நோக்கமாகும். இத்தகைய 'தியானங்கள்' மனதில் சில சிந்தனை ஓட்டங்களை உருவாக்கி, சிந்தனையைத் தூண்டும் நேர்மறையான சக்தியாக மனதை நிலைநிறுத்த முடியும்.

‘ஒரு மனிதன் எப்படி சிந்திக்கிறானோ அப்படியே ஆகிறான்’ என்று கூறப்படுவதால், இத்தகைய பயிற்சிகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பயன் உண்டு. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு மனிதனின் சிந்தனை முறையே அவனது தகுதியை உருவாக்குகிறது. அவன் தன்னை நல்ல மற்றும் நேர்மறையான எண்ணங்களுடன் இணைத்துக் கொண்டால் அவனது இயல்பு மேம்படும்; எதிர்மறையான மற்றும் தீய ஓட்டங்களுடன் இணைத்துக் கொண்டால், அவன் பின்னோக்கிச் சென்று வீழ்ச்சியடைவான். இவை அனைத்தும் சார்பு நிலையில் (relative field) உண்மையானவையே, ஆனால் மனிதனின் உணர்வு அவனது சிந்தனைக் கருவியான மனதிலிருந்து பெறப்படுகிறது என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையிலேயே இது அமைந்துள்ளது.

முன்பெல்லாம் மனதிற்கு அப்பாற்பட்ட எதையும் என்னால் கற்பனை செய்து கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. அதன் பெருங்கடல் கரையற்றதாக இருந்தது, மேலும் நான் ஒவ்வொரு தீவையும் அடைந்தபோது, இன்னும் ஆராய வேண்டிய வேறு பல தீவுகள் தோன்றின. இந்தச் செயல்முறையின் மூலம் இலக்கை ஒருபோதும் அடைய முடியாது. நன்மைக்காகவோ அல்லது தீமைக்காகவோ மனதின் செயல்பாட்டிற்கு எல்லையே இல்லை என்பதை இப்போது நான் அறிவேன். யோகிகளைப் போல ஒரு மனிதன் தன் மனதை உயர்த்தி, அனைத்து மதங்களைச் சேர்ந்த பல புனிதர்கள் செய்ததைப் போல ‘அற்புதங்களை’ நிகழ்த்த முடியும். மனம் என்பது ஒரு சக்தி, அது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வழிநடத்தப்படும் போது, அதன் வலிமை மற்றும் நுட்பம் வெளிப்படையாக எல்லையற்றதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அது தோற்றத்திற்கு மட்டுமே அப்படித் தெரிகிறது, ஏனெனில் சிந்திப்பவர் ஒருவரும், சிந்திக்கப்படும் ஒரு பொருளும் உள்ளது என்ற தவறான கருத்தின் அடிப்படையிலேயே மனதின் சக்தி அமைந்துள்ளது. இது இருமையின்

(duality) பழைய பொய்யாகும், மேலும் இந்த கருவியை (மனதை) மேன்மைப்படுத்துவதன் மூலம் இதை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாது. அறிபவனும் அறியப்படும் பொருளும் (subject and object) இன்னும் அங்கே இருக்கின்றன. இந்தக் கருத்து, வெளி உலகின் உண்மையற்ற தன்மையை உணர்வதைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது. மேலும் இதை உண்மையானதாகக் கருதுவது, மனிதனுக்குள் உள்ள உண்மையான ஆத்மாவை உணரும் பாதையில் கடக்க முடியாத ஒரு தடையாகும். ஒரு மனிதனின் உணர்வு முழுமையுடன் (the whole) கலக்க முடியாத வரை, பருப்பொருளில் மறுபிறவிகள் எடுப்பதற்கான அவசியம் எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். இந்த மாய வலைப்பின்னல் (bewitched circle) மூடப்பட்டதாகவே உள்ளது.

விந்தை என்னவென்றால், நான் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்த முதல் நாட்களிலிருந்தே, எனது பழைய மனதளவு தியானங்கள் மறக்கப்பட்டுவிட்டன, மேலும் குருவின் சந்நிதியில் என்னால் அவற்றைப் பயிற்சி செய்ய முடியவில்லை. அது இப்போதும் அப்படியேதான் இருக்கிறது, மேலும் அந்த பழைய சிந்தனை ஓட்டங்களுக்கு நான் இனி ஒருபோதும் திரும்பப் போவதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் அசைவற்று இருக்கவும், எண்ணங்கள் இன்றி இருக்கவும், மௌனத்தில் கலக்கவும் இன்னும் இன்னும் அவசரமான ஓர் உள்ளுணர்வு (inner inclination) எழுகிறது. கேட்கவியலாத அந்த உள் ஒலி அங்கேதான் உண்மை இருக்கிறது என்று எனக்குக் கூறுகிறது.

தியானத்தின் அவசியத்தை மகரிஷியே வலியுறுத்தினார், ஆனால் இந்த வார்த்தையின் மூலம் அவர் எதைக் குறித்தார்? உண்மையான தியானத்தை அவர் 'மௌனம்', 'அசைவற்று இருத்தல்', 'அமைதி' என்று அழைக்கிறார். எனவே அப்போதும் இப்போதும்

என்னை ஈர்த்தது அதே சக்திதான். ஒருவர் தண்ணீரில் மூழ்கியிருக்கும்போது நீரின் மேற்பரப்பிற்கு மேலே எதையும் பார்க்க முடியாது. மேலே உள்ள உலகம் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

பரந்த அடிவானத்தைக் காண, ஒருவர் தண்ணீரிலிருந்து மேலே வர வேண்டும், அப்போதுதான் தனது முந்தைய பார்வை எவ்வளவு குறுகியது என்பதை அவர் உணருவார். ஒரு மனிதன் சிந்தனை உலகில்மனதின் சாம்ராஜ்யத்தில்மூழ்கியிருக்கும் வரை, அவனது உணர்வு அதன் வரம்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருக்கும். எண்ணம் எவ்வளவு உன்னதமானதாக இருந்தாலும் அதற்கு எப்போதும் ஒரு பொருள் இருக்க வேண்டும், எனவே அங்கு எப்போதும் ஒன்று அல்ல, இரண்டு இருந்தாக வேண்டும். எனவே சிந்தனையும் அதன் செயல்முறைகளும் ஒரு முட்டுச்சந்து ஆகும். இந்தக் கிளைப்பாதையைப் பின்பற்றும் அனைத்து ஆசைகளிலிருந்தும் குருவின் சக்தி என்னை விடுவித்தது.

முன்பு குறிப்பிட்டது போல, அது முற்றிலுமாக மறக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த நாட்குறிப்பின் முந்தைய அத்தியாயத்தில், நான் அற்புதங்களை நம்புபவன் அல்ல என்று கூறப்பட்டிருந்தது. எனவே குருவின் உதவியையும் செயல்பாட்டையும் நான் இந்த வகைக்குள் (அற்புதங்கள்) சேர்க்க முடியாது. ஆனால் உண்மை அப்படியேதான் இருக்கிறது, அது மட்டுமே முக்கியமானது. இவ்வாறாக, கடைசியில் நான் உண்மையான தியானத்தின் ரகசியத்திற்கு வந்தேன். சிந்தனைச் செயல்முறையிலிருந்து நான் விலகியிருக்கிறேன் என்பதை உணரும் இந்த நிலையையே, உண்மையான தியானம் என்று அழைக்கலாம். இந்த விழிப்புணர்வே (Awareness) அனைத்து உயிர்களுக்கும், என் உயிராக இருப்பதற்கும் மூலமாகும். இதுவே அனைத்திற்கும் மூலமாகும். இப்பக்கங்களில் நான் சொல்வதை

சாத்தியமாக்கும் அனைத்தையும் அதிலிருந்து மட்டுமே நான் பெறுகிறேன். நான் வெளிப்படுத்தக்கூடியது மிகவும் குறைவானதே என்பது வருத்தத்திற்குரியது. இந்த மூலத்திலிருந்து சிறு துண்டுகளைத் தவிர வேறெதையும் வெளிப்படுத்துவது சாத்தியமில்லை என்பதை நான் முதன்முதலில் உணர்ந்தபோது, மீதமுள்ளவை தொலைந்து போக வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றியது.

நான் முதன்முதலில் மௌனத்தில் மூழ்கிய பிறகு (அத்தியாயம் XXIII, 'தரிசனம் தொடர்கிறது' பார்க்கவும்), அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி என்னால் அதிகம் நினைவுகூர முடியவில்லை, பாலம் உடைந்துவிட்டது என்று மட்டுமே நான் கூறினேன். இப்போது அது வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. இந்த உயர்ந்த உணர்வு சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னும் சிலவற்றை கடத்துவதற்கு மனம்மூளை கற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். காரணம் என்ன என்பது முக்கியமல்ல, உண்மை மட்டுமே முக்கியம். ஆனால் மனதிற்கு அப்பாற்பட்ட (supramental) இந்த தியான நிலைக்கு ஒருவர் எவ்வாறு நுழைவது? எனக்குள் உள்ள செயல்முறையை ஆராய்ந்து பார்க்கையில், முதலாவதாக அனைத்து எண்ணங்களையும் நிறுத்துவது வர வேண்டும் என்பதை நான் காண்கிறேன். விசாரம் மனதைப் பக்குவப்படுத்துகிறது, இதனால் சிந்தனைச் செயல்முறையின் மீதான ஆர்வம் மறைந்து, கடந்த காலத்தில் மிகவும் கடினமாக இருந்த மனதை அமைதிப்படுத்துவது எளிதாகிவிடுகிறது.

இரண்டாவதாக, மனம் அமைதியாக இருக்கும்போது, முழுமையுடன் ஒன்றிணைய வேண்டும் என்ற வலுவான உந்துதல் எழுகிறது, ஆனால் இந்த முழுமை என்ன என்பதை இன்னும் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது, மேலும் அதை என்னால் ஒருபோதும் தனியாக அடைய முடியாது என்று நான் உணர்கிறேன். இதற்கு மிக

நெருக்கமான ஒப்பீடு என்பது, 'எது ஒன்றே உள்ளதோ' அதில் உருகி கரைந்து போவதாகும். உடலையோ அல்லது அகந்தையையோ விட்டுச் செல்வதிலிருந்து இது வேறுபட்டது, ஏனெனில் இங்கு எந்த அசைவும் இல்லை. ஒருவர் தான் இருக்கும் இடத்திலேயே இருக்கிறார், ஆனால் முன்பு இருந்தவராக இல்லை. முன்பு பார்க்க அல்லது உணர முடிந்த அனைத்தும் இப்போது என்னிடமிருந்து விலகிவிட்டன. இதற்கு மேல் எதுவும் கூற முடியாது. மூன்றாவதாக, முழுமையுடன் ஒன்றிணைந்த நிலை, இந்த நிலை மட்டுமே உண்மையானது மற்றும் நிரந்தரமானது என்ற அசைக்க முடியாத உறுதியைத் தருகிறது.

ஒருவர் எப்போதும் தேடிய அந்த இறுதிப் புகலிடம் இதுதான் என்பதையும், இதிலிருந்து இனி ஒருபோதும் ஒருவர் தொலைந்து போக முடியாது என்பதையும் இது காட்டுகிறது. இதற்கு அப்பாற்பட்டது என்று எதுவுமில்லை, ஏனெனில் இதுவே எல்லாம். 'மரணம்' என்று நாம் அறியும் கருத்து அழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது, ஆனால் இதற்காக நாம் 'மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை' என்று கருதப்படும் நிலையில் இருக்கிறோம் என்று அர்த்தமல்ல. ஒருவருக்குத் தெரிந்த ஒரே உண்மை என்னவென்றால், இந்த வாழ்க்கை எப்போதும் தொடரும் என்பதே. இந்த இருப்பு நிலையில், கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் போன்ற நேரத்தின் தவறான வேறுபாடுகள் எதுவும் இல்லை. அத்தகைய தியானத்திலிருந்து ஒருவர் திரும்பக் கொண்டுவருவதை மனதிற்குத் தெரிவிக்க மொழியை வற்புறுத்திப் பயன்படுத்தலாம், ஆனால் அது பயனளிக்காமல் போகவே வாய்ப்புள்ளது, மேலும் அது தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படவே அதிக வாய்ப்புள்ளது.

மேலும் மற்றவர்களும் உங்களைப் போலவே இந்த வகையான மௌன தியானத்திற்கு வருவார்கள்

என்பதற்கு எந்த உறுதியும் இல்லை. எனவே எந்தவொரு விளக்கமும் ஒரு குறிப்பையே வழங்க முடியும், மேலும் அது கூட மற்றொருவருக்குப் பொருத்தமான பாதையாக இருக்காது. விசாரத்தின் சக்தியை நிரூபிக்கும் ஒரு மர்மமான அனுபவம் உள்ளது. அதை ஒரு மந்திரமாக, அதாவது வார்த்தைகளாக மட்டுமே பயன்படுத்தக்கூடாது என்றும், மாறாக 'நான் யார்?' என்பதை அறியும் ஆசையுடன் ஒவ்வொரு கேள்வியையும் நனைக்க வேண்டும் என்றும் குரு வலியுறுத்தினார். இந்த வழியில் விசாரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், மனதை அமைதிப்படுத்திய பிறகு, பதில் தானாகவே வருகிறது, ஆனால் வார்த்தைகளோ எண்ணங்களோ இல்லாமல் நீங்கள் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதன்பின் வருபவை விவரிக்க முடியாதவை. இதுவே மகரிஷி மனிதகுலத்திற்குச் செய்த பெரும் சேவையாகும் இந்த சாதனையை, தவற முடியாத ஒரு வழியாகிய அகத்தூண்டுதல் பெற்ற விசாரத்துடன் இணைத்ததாகும்.

ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரமம், திருவண்ணாமலை

தகவல் மற்றும் தொடர்புக்கு

For Website: https://www.gururamana.org

For Accommodation: https://stay.gururamana.org

For Parayana: https://parayana.gururamana.org

For Search: https://search.gururamana.org

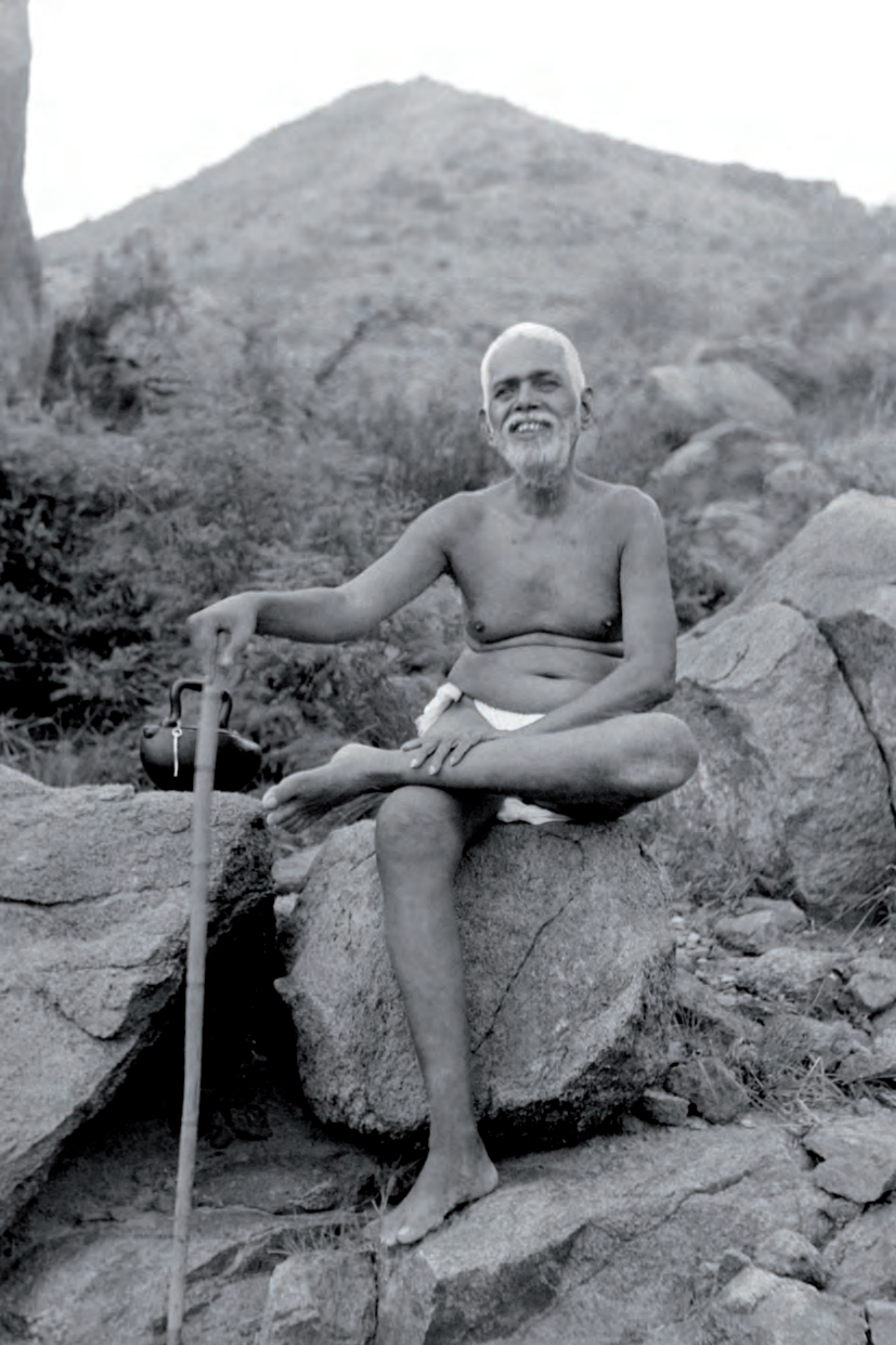

சத்சங்கம்: முக்தி வாசலின் இரண்டாம் காவலர்

வேங்கட் S. ரமணன்

[ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரம ஆங்கில காலாண்டு இதழான 'தி மவுண்டன் பாத்' (The Mountain Path), ஜனவரி 2026 இதழின் தலையங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.]

பகவான் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டும் அத்வைத ஞான நூலான யோக வாசிஷ்டத்தில், வசிஷ்ட முனிவர் ஸ்ரீ ராமரிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

"முக்தி உலக நுழைவாயிலில் நான்கு துவாரபாலகர்கள் (காவலர்கள்) உள்ளனர். அவர்கள் சாந்தி (சுயக்கட்டுப்பாடு அல்லது மன அமைதி), விசாரம் (விசாரணை மனப்பான்மை), சந்தோஷம் (மனநிறைவு) மற்றும் சத்சங்கம் (நல்லோரின் சேர்க்கை) ஆவர். விவேகமுள்ள சாதகன் இவற்றின் நட்பை அல்லது இவற்றில் ஒன்றின் நட்பையாவது விடாமுயற்சியுடன் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்."

எனது முந்தைய தலையங்கத்தில் நான் சந்தோஷம் (மனநிறைவு) என்ற பயிற்சியைப் பற்றி சிந்தித்தேன். இந்தத் தலையங்கத்தில், அடுத்த காவலரான சத்சங்கம் (நல்லோரின் சேர்க்கை) மற்றும் ஆன்மிகப் பயிற்சியில் அது வகிக்கும் முக்கியப் பங்கு குறித்து சிந்திக்க விரும்புகிறேன். மீதமுள்ள இரண்டு காவலர்களான சாந்தி மற்றும் விசாரம் பற்றி அடுத்த இரண்டு தலையங்கங்களில் காணலாம்.

சத்சங்கம் பற்றிய பகவானின் விளக்கம்

சத்சங்கம் குறித்து பகவான் மிகத் தெளிவானதொரு விளக்கத்தை அளிக்கிறார். உலகப் பற்றுதல் என்ற

கறையிலிருந்து நம்மை எவ்வாறு விடுவித்துக் கொள்வது என்று ஒரு பக்தர் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலாக, பகவான் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்:

சத்சங்கம் என்றால் 'சத்'துடன் சேருதல் (கூட்டு) என்று பொருள். 'சத்' என்பது ஆன்மா மட்டுமே. தற்போது ஆன்மா 'சத்' என்று உணரப்படாததால், அதனை அவ்வாறே உணர்ந்த ஒரு ஞானியின் துணை நாடப்படுகிறது. அதுவே சத்சங்கம் ஆகும். இதன் விளைவாக உள்முக நோக்கு (அகமுக நிலை) உண்டாகிறது. பின்னர் 'சத்' வெளிப்படுகிறது.

பகவான் விளக்குவது போல், உண்மையான சத்தை (நமது ஆன்மாவை) உணர்ந்து கொள்வதற்கான வழி, தன்னுள் இருக்கும் ஆத்மாவாகிய சத்தை ஏற்கனவே உணர்ந்து கொண்ட ஒரு ஞானியின் சேர்க்கையின் மூலமே சாத்தியமாகும். பகவானின் பக்தர்களாகிய நமக்கு, இது எளிமையானது மற்றும் நேரடியானது: பகவான் முழுமையாக உணர்ந்த ஞானியாக இருந்தார், இப்போதும் இருக்கிறார். நமது ஆன்மிகப் பயிற்சிகள் அனைத்தும் தொடர்ந்து அவரது சேர்க்கையில் இருப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவர் இப்போது உடலோடு இல்லை என்றாலும், அவரது போதனைகளைப் போலவே அவரது நித்திய இருப்பும் தொடர்ந்து வாழ்கிறது. நாம் ஆழமாக நம்மைக் குறித்த சிந்தனையில் ஆழ்ந்து அவரிடம் ஒன்றிணையும்போது, அவர் நம்மை நமது உண்மையான ஆன்மாவை நோக்கி உள்ளே வழிநடத்துகிறார்.

சத்சங்கம் குறித்து பகவானின் உறுதிப்பாடு

பகவானின் சரணாகதியை மட்டுமே நாடினால் போதுமா என்று ஒருவர் கேட்கலாம். விரதம், புனித யாத்திரைகள் மற்றும் ஜபம் போன்ற பிற பயிற்சிகளைப் பற்றி என்ன சொல்வது? ஒரு அழகான சம்பவத்தின்

மூலம் சத்சங்கத்தின் முதன்மையை பகவான் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

மூத்த பக்தையான எச்சம்மாளின் இளைய மகள் செல்லம்மாள், தனது தாய் விரதம் இருக்கும்போதெல்லாம் தானும் விரதம் இருப்பாள். இந்த பொருத்தமற்ற பயிற்சியிலிருந்து அவளை விடுவிக்க விரும்பி, அவளது நன்மைக்காக யோக வாசிஷ்டத்திலிருந்து பொருத்தமான ஒரு சமஸ்கிருத ஸ்லோகத்தை பகவான் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்:

சாதுக்களாகிய சற்புருஷர்களின் சகவாசம் கைவரப் பெற்றால் யம, நியமங்களை அநுஷ்டிப்பது எதற்காக? குளிர்ந்த தென்றல் வீசும்போது, விசிறியின் அவசியம் என்ன?

இந்த ஸ்லோகம் பின்னர் 'உள்ளது நாற்பது அனுபந்தம்' (Supplement to 40 Verses on Reality) நூலில் 3வது பாடலாக சேர்க்கப்பட்டது.

பகவான் மேலும் கூறுகிறார்: தன்னுணர்வு (Realization) என்பது போதனைகள், சொற்பொழிவுகள், தியானம் போன்றவற்றை விட குருவின் அருளால் ஏற்படும் விளைவாகும். இவை அனைத்தும் இரண்டாம் நிலை உதவிகள் மட்டுமே, குருவின் அருளே முதன்மையான மற்றும் அவசியமான காரணமாகும்.

பகவானின் வார்த்தைகளில் சத்சங்கத்தின் அவசியம்

சத்சங்கம் ஏன் இவ்வளவு அவசியம்? உண்மையைக் கேட்டுப் புரிந்து கொண்டாலும், அது அடிக்கடி மறக்கப்பட்டு குழப்பம் எழுகிறது என்று பகவான் விளக்குகிறார். ஞானியால் மட்டுமே நமது எண்ணங்களை மீண்டும் மீண்டும் ஆன்மாவை நோக்கித் திருப்ப முடியும். குருவுடனான நிலையான தொடர்பு ஏன் மிக முக்கியமானது என்பது குறித்த பகவானின் சொந்த வார்த்தைகள் இதோ:

'ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரம கடிதங்கள்' நூலில், வலுவான வாசனைகளை எவ்வாறு கடப்பது என்று கேட்கப்பட்டபோது, பகவான் பதிலளித்தார்: அவற்றை அகற்றுவதற்கு மனித முயற்சி இருக்க வேண்டும். வாசனைகளை அகற்றுவதற்காக நல்லோரின் சேர்க்கை, நல்ல தொடர்புகள், நல்ல செயல்கள் மற்றும் இது போன்ற அனைத்து நல்ல பழக்கங்களையும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்யும்போது, இறுதியில் மனம் பக்குவமடைந்து, இறைவனின் அருளால், வாசனைகள் அணைக்கப்பட்டு, முயற்சிகள் வெற்றியடைகின்றன.5

மனதை எவ்வாறு நிலைநிறுத்துவது என்று கேட்டபோது, பகவான் "அதனை வலுப்படுத்துவதன் மூலம்" என்று பதிலளித்தார். அது எப்படி என்று கேட்டபோது, "சத்சங்கத்தால் (ஞானிகளின் சேர்க்கையால்) அது வலுவடைகிறது" என்றார்.

பகவானின் பௌதீக இருப்புக்கு அப்பாலும் சத்சங்கம்

பகவான் உடலோடு இருந்தபோது, அவரது முன்னிலையில் இருப்பதன் மூலமாகவே விலங்குகளும் முக்தி அடைந்தன. இன்று, உயிருள்ள ஒரு குருவைத் தேட நாம் தூண்டப்படலாம், ஆனால் பகவான் தனது இருப்பு நித்தியமானது என்று நமக்கு உறுதியளித்துள்ளார். அவரது புத்தகங்கள், அவரது ஆஸ்ரமம், அருணாசலம், அவரது துதிகள் மற்றும் அவரது நாமத்தை நினைவுகூருதல் ஆகியவை அவரது சேர்க்கையில் இருப்பதற்கான வழிகளாகும்.

அவர் உடலோடு இருந்தபோதும், குருவின் முன்னிலையில் ஏற்படும் அனுபவங்களை நமது சொந்த முயற்சியால் ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைவுபடுத்தினார். கைவல்ய நவநீதத்தை சுட்டிக்காட்டி, மூத்த பக்தரான குஞ்சு சுவாமியிடம் பகவான் விளக்கினார்: குருவின் முன்னிலையில் ஆத்மாவின் தரிசனங்கள்

தோன்றலாம், ஆனால் அனைத்து வேறுபாடுகளும் மறையும் வரை ச்ரவண, மனன மற்றும் நிதித்யாசனங்களை கேட்டல், சிந்தித்துத் தெளிதல் மற்றும் தியானம் தொடராவிட்டால், சந்தேகங்கள் மீண்டும் திரும்பும்.

சத்சங்கத்தில் உள்ள கூட்டுறவானது, போதனைகளை தொடர்ந்து பயிற்சி செய்வதற்கும் சிந்திப்பதற்கும் தேவைப்படும் முயற்சியை எளிதாக்க உதவுகிறது. இதுவே உலகெங்கிலும் உள்ள நமது சத்சங்கக் குழுக்களின் அடிப்படை நோக்கமாகும். பகவானை மட்டுமே குருவாகக் கொண்டு, தங்களது பயிற்சியை வலுப்படுத்த இந்தக் குழுக்கள் தவறாமல் கூடுகின்றன. 20 நாடுகளில் 75 க்கும் மேற்பட்ட சத்சங்கக் குழுக்கள் நமக்கு உள்ளன.

எனது சொந்த அனுபவத்தில், உண்மையான பக்தர்கள் சில பொதுவான குணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்: அவர்கள் புறம்பேசுவதைத் தவிர்க்கிறார்கள், அமைதியாக சேவை செய்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தவறினாலும் உடனடியாக மீண்டும் தங்கள் அகத்தேடலுக்குத் திரும்புகிறார்கள். சக பக்தர்களைச் சந்திப்பதிலும், ஆஸ்ரமத்திற்குச் செல்வதிலும், பகவானைப் பற்றிப் பேசுவதிலும் அவர்கள் உற்சாகம் கொள்கிறார்கள். பகவான் போன்ற ஒரு குருவை அடைந்த நமது அரிய பாக்கியத்தை நமக்கு நினைவூட்டி, அவர்களின் இருப்பு நமக்கு உத்வேகம் அளிக்கிறது.

இத்தகைய பக்தர்களின் சேர்க்கையே போதுமானது. ஞானோதயத்தை வழங்குவதாக உறுதியளிக்கும் வாழும் குரு ஒருவரை நாம் தேட வேண்டியதில்லை. நமது பகவான் நம்முடன் நித்தியமாக இருந்து, நமது தேடலில் நம்மை வழிநடத்துகிறார்.

உண்மையான சத்சங்கத்தின் அடையாளங்கள்

கலந்துகொண்ட சத்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை முக்கியமல்ல, ஆனால் அவை விட்டுச் செல்லும்

தாக்கமே முக்கியமானது. சத்சங்கத்திற்குப் பிறகு, மனம் அமைதியாக இருக்கிறதா? நாம் மிகவும் அமைதியாக, அகமுகமாக திரும்பி, வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளவும் நமது அகத்தேடலைத் தொடரவும் புத்துணர்ச்சி பெறுகிறோமா? அப்படியானால், அந்தச் சேர்க்கையே உண்மையான சத்சங்கமாகும்.

ஒரு ரமண சத்சங்கத்தில், பகவானின் படைப்புகளைப் பாடுதல், அவரது நூல்களைப் படித்தல், அவரது வாழ்க்கை வரலாறுகளை வாசித்தல், மற்றும் மிக முக்கியமாக, மௌனமாக தியானம் செய்தல் ஆகியவை இதன் ஊக்கமளிக்கும் மையப் பகுதியாக அமைகின்றன. இவற்றுடன், சமூகப் பிணைப்புகள் உணவைப் பகிர்ந்து கொள்வது, முக்கிய நிகழ்வுகளைக் கொண்டாடுவது, ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவளிப்பது சமமாக மதிப்புமிக்கவை. உயர்ந்த நோக்கத்துடன் நம்மை இணைத்தவாறே, வாழ்க்கையின் பொறுப்புகளைக் கையாள அவை உதவுகின்றன.

முக்கியமாக, ஆஸ்ரமத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ரமண சத்சங்கங்கள் நிதி கோருவதில்லை. பல நிறுவனங்களைப் போலன்றி, நன்கொடை அளிப்பதற்கான எதிர்பார்ப்போ அல்லது கட்டாயமோ இங்கு இல்லை.

இதனால்தான் சத்சங்கங்களை ஆஸ்ரமத்தின் முக்கியத் தூண்களில் ஒன்றாக நான் கருதுகிறேன். ஆஸ்ரம நிகழ்வுகளை நேரலையில் ஒளிபரப்புவதன் மூலமும், வீடியோக்கள் மற்றும் சமூக வலைத்தளப் பதிவுகளை உருவாக்குவதன் மூலமும், புதிய சத்சங்கக் குழுக்களைத் தொடங்க விரும்பும் உண்மையான பக்தர்களுக்கு தொடர்ந்து ஆதரவளிப்பதன் மூலமும், பக்தர்கள் தனிமையில் இல்லை என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவதே நமது இலக்காகும். ஆஸ்ரமம் மற்றும் நமது *YouTube, Facebook, Instagram, WhatsApp*

தளங்கள், 'சரணாகதி' மற்றும் 'தி மவுண்டன் பாத்' (The Mountain Path) போன்ற நமது வெளியீடுகள் ஆகிய அனைத்தும், பகவானை அவரது பக்தர்களுடன் இணைக்கும் சத்சங்கத்தின் வாழும் ஊடகங்களாகும்.

சத்சங்க வாழ்க்கையின் பலன்

சத்சங்கத்தின் பலன் என்பது படிப்படியாக வாசனைகளை வெல்வதாகும், இது ஒருவரை ஆன்மாவில் மிகவும் நிலையாக நிலைத்திருக்க அனுமதிக்கிறது. காலப்போக்கில், இதயம் தனிமை, வாசிப்பு மற்றும் தியானத்தில் மகிழ்ச்சி அடைகிறது. கூட்டுறவு தொடர்ந்து நமக்கு ஆதரவளித்து வழிநடத்தினாலும், ஆன்மாவின் உள்ளார்ந்த மகிழ்ச்சி இன்னும் தெளிவாக ஒளிரத் தொடங்குகிறது.

பல பக்தர்கள் தாங்கள் சத்சங்கத்தை ஒரு அமிர்தமாக, சீரான இடைவெளியில் தங்களைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு வழியாகக் கருதுவதாகப் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர். ஒரு தடுப்பூசி எவ்வாறு நோய்க்கு எதிராக உடலை வலுப்படுத்துகிறதோ, அதேபோல சத்சங்கம் வாழ்க்கையின் சவால்கள் மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளுக்கு எதிராக இதயத்தையும் மனதையும் பலப்படுத்துகிறது. பல பக்தர்கள் சத்சங்கம் ஆன்மிக ரீதியாகவும் அவர்களின் அன்றாட வாழ்விலும் எவ்வாறு உதவியது என்பதைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். அத்தகைய மூன்று எடுத்துக்காட்டுகள் இதோ:

"ஒரு பக்தர் வேலையில் நெருக்கடியைச் சந்தித்தார், நியாயமற்ற மேலாளருடன் போராடிக் கொண்டிருந்தார். சத்சங்கத்தில், அவர் பகவானின் 'உள்ளது நாற்பது' குறித்த விளக்கவுரையைக் கேட்டார். அந்தப் போதனை அவரை ஆழமாகத் தொட்டது: உண்மையில் அவர் பிரம்மம் எல்லையற்றவர், எல்லாம் அறிந்தவர், ஆனந்தமானவர் மற்றும் ஆசைகளற்றவர். தனது முந்தைய கவலையின் அற்பத்தனத்தை உணர்ந்த

அவர், அடுத்த வாரம் அமைதியான தைரியத்துடனும் தெளிவுடனும் தனது மேலாளரை அணுகினார். நிலைமை மிகவும் சரியான முறையில் தீர்க்கப்பட்டது, அவரது பணி வாழ்க்கை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் மேம்பட்டது, மேலும் அவர் பதவி உயர்வும் பெற்றார். நாம் பிரம்மம் என்ற உண்மையை மீண்டும் மீண்டும் கேட்பதே இந்த மாற்றத்திற்கு காரணம் என அவர் கருதினார் அதுவே நம்பிக்கையின் மற்றும் தைரியத்தின் நிலையான ஆதாரம். முன்பு, அவர் தனது வேலையை ஒரு யாசகனாக அணுகினார்; இப்போது அவர் கண்ணியத்துடன் செயல்பட்டார், அதற்கேற்ப அவரது உலகமும் மாறியது.

“மருத்துவமனையில் கவலைக்கிடமாக இருந்து சிகிச்சை பெற்று வந்த முதிய தந்தையைக் கொண்ட மற்றொரு பக்தர், மிகவும் கலக்கமடைந்தார். துயரமும் குடும்ப நெருக்கடிகளும் அவரை நிலைகுலையச் செய்தன. இருப்பினும், தனது வாராந்திர சத்சங்கத்தில், அவர் தனக்கு மிகவும் தேவையான அமைதியை உணர்ந்தார். அதன் பின் அனைவரும் பிரசாதம் பகிர்ந்து கொண்டபோது, சக பக்தை ஒருவர் அவரது தந்தையைப் பற்றிக் கேட்டார், அவனது நிலைமையை அறிந்த அந்த பக்தை, தனது அத்தையும் அதே மருத்துவ நிலைக்காக சிகிச்சை பெற்று வருவதாகத் தெரிவித்தார். எப்படியோ, இந்த எளிய பகிர்தல் மிகப்பெரிய அமைதியைக் கொண்டுவந்தது, இதை அவர் பகவானின் அருளாகக் கருதினார். ஒரு வாரம் கழித்து அவரது தந்தை காலமானார், ஆனால் அவரால் அந்தத் துக்கத்தையும் பொறுப்புகளையும் அமைதியுடன் கையாள முடிந்தது.

“ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்த மூன்றாவது பக்தை ஒருவர், தனது பயிற்சியில் தான் சோர்வடையத் தொடங்கிவிட்டதாகவும், தனது முன்னேற்றம் குறித்து சந்தேகம் அடைந்துள்ளதாகவும் ஒப்புக்கொண்டார்.

ஸ்கந்தாஸ்ரமத்தில், அவர் ஒரு முதிய பக்தரைச் சந்தித்தார், அவர் தனது மனைவியை இழந்த பிறகு, தனக்கு நீடித்த அமைதி கிடைத்த ஒரே இடம், தனது மிகச் சிறந்த அடைக்கலமான ஆஸ்ரமம் தான் என்று பகிர்ந்து கொண்டார். இதைக் கேட்டதும், ஆழமான ஒரு அமைதியும் நல்வாழ்வும் தன்னுள் பாய்வதையும், அது தனது சோர்வைக் கரைப்பதையும் அவள் உணர்ந்தாள். அவள் புதுப்பிக்கப்பட்டு, ஆற்றல் பெற்று, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவளாக வெளிப்பட்டாள். அந்த முதிய பக்தருடனான உரையாடலே சத்சங்கமாக அமைந்தது.

இதுவே ஞானிகளின் சேர்க்கையான சத்சங்கத்தின் சக்தி: இது நம்மை அகமுகமாகத் திருப்புகிறது மற்றும் நமது தேடலை ஆற்றலுடனும் புத்துணர்ச்சியுடனும் உயிர்ப்பிக்கிறது. சத்சங்கம் கூட்டுறவுடன் தொடங்குகிறது, ஆனால் அதன் உண்மையான உச்சக்கட்டம் ஆன்மாவுடனான தொடர்பேயாகும். வெளிப்புற ஆதரவு நம்மை உள்நோக்கி வழிநடத்தி, நமது பயிற்சியை வலுப்படுத்தி, 'அதுவாகவே' இருப்பதில் உள்ள நமது மகிழ்ச்சியை எழுப்பும்போது, அந்தக் காவலர் தனது பணியை நிறைவேற்றி விடுகிறார், முக்திக்கான கதவு அகலத் திறக்கப்படும்.

பணிவுடனும் பக்தியுடனும்,

வேங்கட் சு. ரமணன்

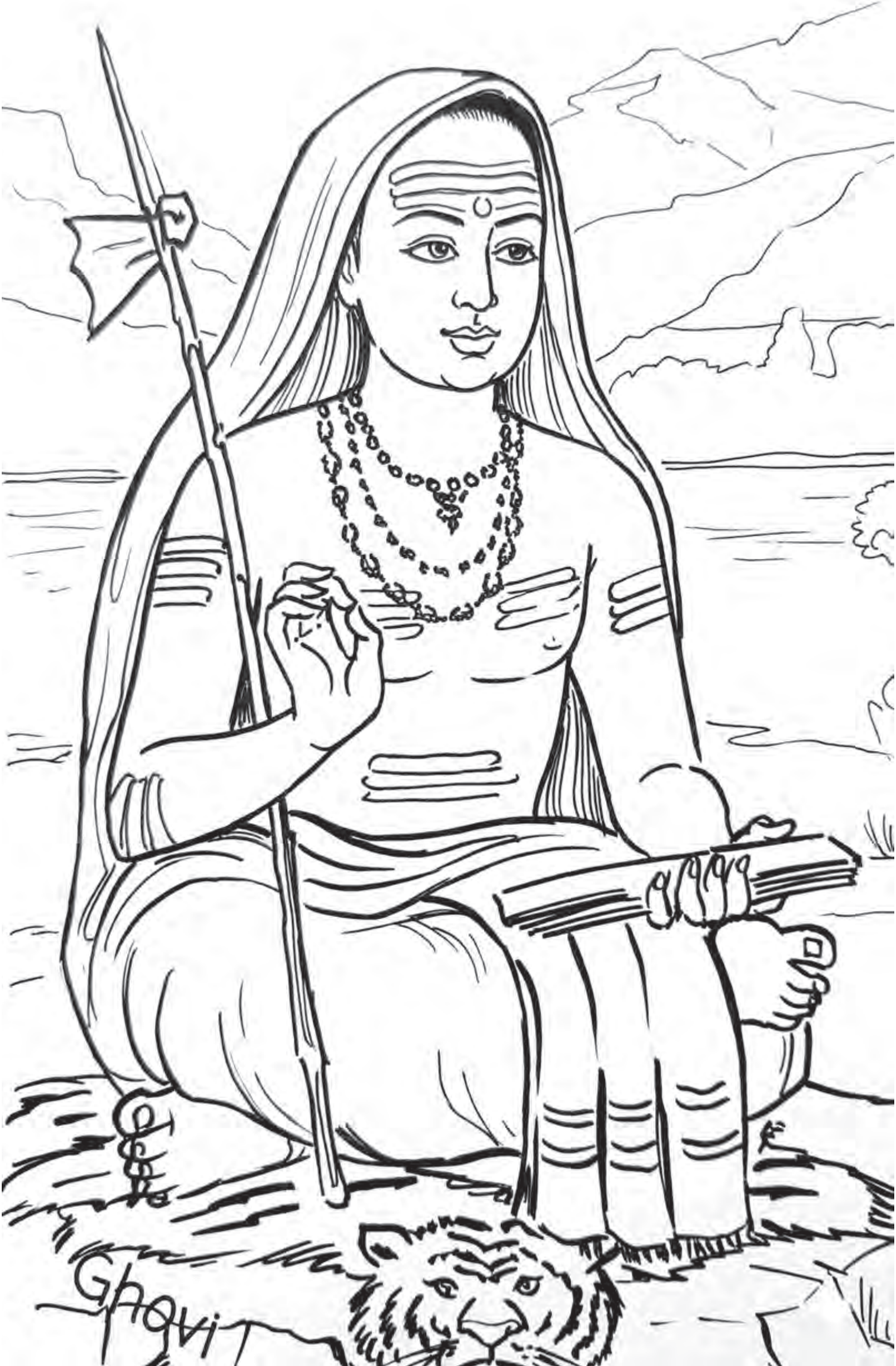
Ghovi

ஆதிசங்கரரின் பக்தி—வேதாந்தம்

டாக்டர் ஏ.வி. ராஜகோபாலன்

அத்தியாயம் -5

ப்ரஸ்னோத்ர ரத்னமாலிகா

ஆதி சங்கரர், பிரம்ம சூத்திரம், உபநிஷதங்கள், கீதை போன்ற நூல்களுக்கு எழுதிய உரைகள் புகழ் பெற்றவை. அவருடைய அத்வைத சித்தாந்தத்துக்குச் சிறந்த விளக்கமாக இவை அமைகின்றன. மற்றும் பஜ கோவிந்தம், விவேக சூடாமணி போன்ற நூல்கள் வாயிலாக ஞானத்தைப் போதித்தார். இவற்றுடன், கனகதாரா ஸ்தோத்திரம், சுப்ரமண்ய புஜங்கம் போன்றவை பக்தியின் வெளிப்பாடாக அமைந்தன. இவற்றினின்றும் மாறுபட்ட நூல் "ப்ரஸ்னோத்ர ரத்னமாலிகா". இது கேள்வி—பதில் அமைப்பில் உள்ள நூல். எளிய கேள்விகள்—சுருக்கமான விடை என்னும் முறையில் அமைந்தாலும், மிகவும் ஆழம் பொருந்திய நூல். சன்மார்க்க நெறியில் நின்று வாழ்க்கைப் பயணத்தில் வெற்றி பெற உறுதுணையான உபதேசம். இதன் அமைப்பு ஓரளவு மகாபாரதத்தில் வரும் "விதுர நீதி"யைப் போன்றது.

மேலும், இது உயரிய பிரம்மத்தைத் தேட நம்மை ஆயத்தப்படுத்தும் நூல். பிரம்ம சூத்திரத்தின் ஆரம்ப ஸ்லோகமே, அதைப் படிக்க முற்படும் சாதகனுக்குச் சில தகுதிகள் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும். "அதாத: ப்ரம்ஹஜிஞ்யாசா" என்று துவங்கும் இந்த வரிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் எழுதிய ராமானுஜரின் உரை பல பக்கங்களுக்கு விரிகிறது. அத்தகைய பாதையில் சஞ்சரிக்க ஜீவனைத் தயார்படுத்தும் உத்தியே இந்த நூலின் நோக்கம்.

ப்ரஸ்னம் என்றால் கேள்வி. உத்தரம் என்றால் விடை. "ப்ரஸ்னோத்ர ரத்ன மாலிகா" என்றால் கேள்வி—விடையாக அமைந்த ரத்ன மாலை என்பது பொருள்.

எதற்காக வினா—விடை அமைப்பு?

எல்லா சித்தாந்தங்களிலும் மதங்களிலும் வினா—விடை மூலமாக ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்தும் முறை கையாளப்படுகிறது. பௌத்தத்தில் இந்த முறை உண்டு. கிரேக்க நாகரிகத்திலும் இதைப் பார்க்கலாம். பாரத தேசத்தில் இது மிகவும் புராதன காலம் முதல் நடைமுறையில் இருக்கிறது. இது ஒரு கருத்தைப் போதிக்கச் சுலபமான முறை. எளிதில் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்த நூல் 67 ஸ்லோகங்கள் கொண்டது. ஓரிரு வரிகளில் வினாவிடை வரும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது. இதில் இன்றைய வாழ்வுடன் தொடர்பு கொண்ட சில கருத்துகளைப் பார்க்கலாம். இவை ஒரு சாதகனுக்கு நல்ல வழிகாட்டி.

குரு

ஆரம்பக் கேள்வியே (ஸ்லோகம் 2) ஆழமானது. "எது அறியத் தக்கது?" என்பது வினா. விடை "குரு வசனம்" (குருவின் வாக்கு). அப்படி என்றால் அத்தகைய குரு யார்? என்னும் வினா எழுகிறது. பதில் "அதிகத தத்வ:" அவர் தத்துவத்தை, மேலான ஞானத்தை நன்கு அறிந்தவர். அது மட்டுமல்ல, அதை நியமத்தோடு அநுஷ்டிப்பவர். மேலும் சிஷ்யர்களையும் அத்தகைய உயர் நெறியில் நிலை நிறுத்துபவர். இவை மூன்றும் ஆச்சாரியன் என்னும் தகுதிக்கான அடையாளங்கள். அவன் கல்வி கேள்விகளில் தேர்ந்தவனாக, கற்றதைக் கடைபிடிப்பவனாக இருப்பதோடு, பிறரையும் அந்தப் பாதையில் செலுத்துபவராக இருத்தல் அவசியம்.

அது மட்டுமல்ல...... அடுத்த வரியில் சங்கரர், தன்னை நாடி வந்த சிஷ்யனின் ஹிதத்தில் குரு அனவரதமும் அக்கறை கொண்டவராக இருத்தல் அவசியம் என்று உரைக்கிறார். (ஹிதாயோத்யத: சததம்). இதற்கு ஆதாரம் வேதத்தில் கிடைக்கிறது. ஒரு அதர்வண வேத மந்திரம், இதை விளக்கும் வகையில் அருமையான கருத்தொன்றைச் சொல்கிறது. "குரு, சிஷ்யனை மூன்று இரவுகள் தன் மானசிக கர்ப்பத்தில் சுமக்கிறார்." (அதர்வணம் XI.5.3) இதனால் குரு தாய் ஸ்தானத்தில் அமைகிறார். சிஷ்யனின் முன்னேற்றமே அவர் பிரதான நோக்கம். இதுதான் சங்கரரின் கூற்றும்கூட.

இத்தகைய உயர்ந்த மனப்பாங்கு உடைய குரு எதை விரும்புகிறார்? தமக்கென்று அவர் எதையும் யாசிக்கவில்லை. நல்ல சிஷ்யர்கள் வேண்டும் என்பதுதான் அந்தப் பிரார்த்தனை. இது ஞானத் தேடலின் ஒரு ஆச்சரியமான வெளியீடு.

ஆமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா ।
விமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண:ஸ்வாஹா ।
ப்ரமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண:ஸ்வாஹா ।
தமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண:ஸ்வாஹா ।
ஸமாயந்து ப்ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா ॥

தைத்ரிய உபநிஷதத்தில் இந்த அருமையான வரிகளைக் காண்கிறோம். குரு செய்யும் பிரார்த்தனையாக இது அமைகிறது. சிறந்த குணங்களுடைய சிஷ்யர்கள் வரவேண்டும். அவர்கள் எல்லா திக்குகளிலிருந்தும் எல்லா விதங்களிலும் வரவேண்டும். அவர்கள் நல்ல ஆரோக்கியமும் நெஞ்சில் உரமும் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். குருவின் பெயரை விளங்கச் செய்யும் நல்ல கீர்த்தி படைத்த சிஷ்யர்களை எந்த அளவுக்கு அவர்கள் நேசித்தார்கள் என்பது தெரிகிறது. அந்த சிஷ்யன் கல்வியை முடித்து கிரகஸ்தாஸ்ரமத்தை நோக்கிப்

புறப்படுகிறான். அப்பொழுது குரு அவனுக்குச் செய்யும் உபதேசம் புகழ் பெற்றது.

ஸத்யாந்ந ப்ரமதிதவ்யம் । தர்மாந்ந ப்ரமதிதவ்யம் ।
குஸலாந்ந ப்ரமதிதவ்யம் । பூத்யை ந ப்ரமதிதவ்யம் ।
ஸ்வாத்யாயப்ரவசநாப்யாம் ந ப்ரமதிதவ்யம் ॥ *1*

மேலும் பல உபதேசங்கள் தொடருகின்றன. சுருக்கமாக அதன் பொருளைப் பார்ப்போம். “சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் கடைபிடிப்பதில் உறுதியாக இரு. உன் குலம் விளங்கத் திருமணம் செய்து கொள். க்ஷேமமாக இரு. மேலும் மேலும் கற்றலைக் கைவிடாதே. அதை மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்.” என்ன பாசமான அறிவுரை. தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் பின்பற்றி ஆதர்ச வாழ்வு வாழ மேலான உபதேசம்.

இதற்கு நேர்மாறாக நடந்து கொண்ட குருவும் உண்டு. ராமானுஜர் அத்வைத குருவான யாதவப் பிரகாசரிடம் சில காலம் காஞ்சியில் கல்வி கற்கிறார். அவருடைய அறிவாற்றலைக் கண்டு குருவுக்குப் பொறாமை ஏற்படுகிறது. இவருடைய கருத்து ஒன்றை ராமானுஜர் ஆதாரங்களுடன் மறுத்துச் சரியான விளக்கம் தருகிறார். அதனால் சினமுற்ற குரு அவரைக் கொன்று விட முயற்சி செய்கிறார். அதை அறிந்த ராமானுஜர், அவரிடமிருந்து தப்பி விடுகிறார். சிஷ்யனைக் கொல்லவும் துணிந்த இந்த குரு, ஒரு எதிர்மறை உதாரணம்.

துக்கம்

வேகமான இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழலில் அதிகமாக உணரப்படுவது ‘நிறைவின்மை’ என்னும் நிலை. இன்று வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது, வருமானம் பெருகியிருக்கிறது. இருப்பினும் ஏன் இந்த நிலை? ஆதிசங்கரரின் விடையைப் பார்ப்போம். ஸ்லோகம்9 இல் சில அடிப்படைக் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன.

“க துக்கம்? அசந்தோஷ:।” கேள்வி: எது துக்கம்? பதில்: இருப்பதில் மகிழ்ச்சி இல்லாமை.

இது வாழ்வின் அடிப்படைப் பிரச்சினை. இதனால்தான் ராவணனும், துரியோதனனும் அதர்மத்தின்பால் வீழ்கிறார்கள். நம் இதிகாசங்கள் போதிப்பது இந்தக் கருத்தையே. ருக் வேதத்தில் ஒரு சுவையான கதை. ஒரு பேராசை பிடித்த சூதாட்டக்காரன் சொத்தையெல்லாம் சூதாடியே இழக்கிறான். இனி ஆடமாட்டேன் என்று தீர்மானிக்கிறான். ஆனால் அந்த சூதாட்டத்தின் பகடைக்காய்களின் ஒலி மறுபடியும் மறுபடியும் அவன் ஆசையைத் தூண்டுகிறது. தன்னிடமே அவன் சுயமரியாதையை இழக்கிறான். கடைசிப் பகுதி ஒரு உபதேசமாக அமைகிறது. ‘இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சி அடை. இதோ உன் மனைவி. இதோ உன் எருதுகள். உழைத்து, அதனால் வரும் பொருளால் மகிழ்ச்சி கொள்.’

வேதம் புகட்டும் இந்த நெறி என்றைக்கும் பொருத்தமானது. பின்னர் பொ.யு.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் வந்த புத்தரின் உபதேசத்தில் இந்த துக்கத்தின் தாக்கம் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. இது மனமகிழ்ச்சி இன்றி வாடும் சமகால தலைமுறைக்குப் பெரிய பாடம். “துக்கத்தில் துவளாமல், சுகத்தில் துள்ளாமல், ஆசை—பயம்—க்ரோதம் என்ற முக்குணங்களை ஒழித்தவனே ஸ்திதபிரஜ்ஞன்” என்கிறது கீதை. (அத்தியாயம் 2.56).

துக்கத்திற்கு இன்னொரு காரணம் பாசம். என் குடும்பம், என் மனைவி, என் சொத்து என ஆசாபாசங்கள் நம்மை அலைக்கழிக்கின்றன. இவை எல்லாமே ஒருவித சுயநலமே. ஒவ்வொரு உறவிலும் எதிர்பார்ப்புகள் உள்ளன. இதைச் சற்று அழுத்தம் கொடுத்து விளக்குகின்றன உபநிஷதங்கள்.

ந வா அரே பத்யு: காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி ஆத்மனஸ்து காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி। ந வா அரே ஜாயாயை காமாய ஜாயா ப்ரியா பவதி ஆத்மனஸ்து காமாய ஜாயா ப்ரியா பவதி। ந வா அரே புத்ராணாம் காமாய புத்ரா: ப்ரியா பவந்தி ஆத்மனஸ்து காமாய புத்ரா: ப்ரியா பவந்தி। (பிருஹதாரண்யக உபநிஷத் 2.4.5).

கணவனை மனைவி எதற்காக விரும்புகிறாள்? அவன் மேல் கொண்ட அன்பால் அல்ல. தனக்கு நன்மை வேண்டும் என்று. இதேபோல் கணவன் மனைவியை விரும்புவதும், பெற்றோர் பிள்ளையை விரும்புவதும் தன்னுடைய நலம் கருதிதான்.

இந்தக் கருத்தைப் பலர் விவாதிக்கக் கூடும், உலகில் சுயநலமற்ற பாசமே இல்லையா என்று. இந்த உபநிஷத வாக்கியம் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அது, பாசமும், அன்பும், கூட்டுக் குடும்பமும் செழித்தோங்கி நின்ற காலம். அப்பொழுதே இத்தகைய எச்சரிக்கை எதற்காக? இந்த உறவுகளால் பந்தம் அதிகரிக்கும். பற்றற்ற நிலையை விரும்பும் சாதகன் இவற்றை உதறித் தள்ள வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறான் என்பதற்காக இந்த மணி அடிக்கப்படுகிறது.

இந்திரியங்கள்

இந்த நிலைக்குச் செல்லவொண்ணாது நம்மைத் தடுப்பவை யாவை? நம் இந்திரியங்களே. இதற்குச் சுருக்கமான விளக்கம் இங்கு கிடைக்கிறது. கேள்வி: "கே ச தஸ்யவ:" (திருடர்கள் என்பவர் யார்?) பதில்: "விஷயா:" (நம்முடைய இந்திரியங்கள்)

இந்தக் கருத்தைப் பலரும் கையாண்டு இருக்கிறார்கள். ரமண பகவான் எளிமையான வார்த்தைகளில் அக்ஷரமணிமாலையில் சொல்வார்: "ஐம்புலக் கள்வர் அகத்தினில் புகும்போது அகத்தில் நீ இலையோ அருணாசலா!"

கண், செவி, மூக்கு, நாக்கு, தோல் எனப்படும் இந்தப் புலன்களே ஐந்து திருடர்கள். நாம் அசந்திருக்கும் வேளையில் மெல்ல மெல்ல நமக்குள் புகுவார்கள். காவலில்லாத வீட்டில் திருடர்கள் புகுவது எளிது. ஆனால், நமக்குள் ஒரு கட்டை விரல் அளவில் பரம்பொருள் உள்ளுறைந்து கிடக்கிறது. நம் எண்ணங்கள் எல்லாம் அவன் பால் இருக்கையில், புலன்கள் உள்ளே நுழைய இயலாது. ஏனெனில் இறைவன் காவலனாக இருக்கிறான். நம்மைப் புலன் வசப்படாமல் காப்பாற்றுகிறான். ஆனால், நாம் அவன் வசத்தில் இல்லாமல் புற விஷயங்களில் நம் சித்தத்தைச் செலுத்தினால், இந்த ஐந்து திருடர்களும் 'இதுதான் தக்க தருணம்' என்று நமக்குள் புகுந்து விடுகின்றன. நாம் உலகியல் விஷயங்களில் மனதைத் திருப்புகிறோம். அவை சிற்றின்பம் என்ற பெயருக்கேற்ப சில காலம் நமக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்றன. நாம் அவற்றின் வசம் செல்கிறோம். பின்னர் திரும்பவும் உள்ளிருக்கும் பரமனைக் காண மனதைத் திருப்புவது கடினமான செயலாகிறது.

இந்த நேரத்தில்தான் ரமண பகவான் இறைவனிடம் இறைஞ்சுகிறார். 'இந்திரியங்கள் என்னுள்ளே புகும் அந்த பலவீனமான தருணத்தில் நீ என்னிடம் இல்லாமல் வேறெங்கோ போய் விட்டாயே. நான் அவற்றின் வசம் வீழ்ந்து விட்டேனே.' இதை யயாதி, தசரதன், தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் போன்ற பலர் வாழ்வில் பார்க்கிறோம்.

இன்றைய வாழ்வில் இதற்குப் பல உதாரணங்கள் பார்க்கலாம். ஒரு நண்பர் தீவிர சர்க்கரை வியாதியால் அவஸ்தைப்படுகிறார். ஒரு துளி இனிப்பும் கூடாது என்று வைத்தியர் உத்தரவு. நண்பர் ஒரு கல்யாணத்துக்குப் போகிறார். நல்ல விருந்து. பலவகை இனிப்புகள். அதை உண்ணக் கூடாது என்று மனதைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்கிறார். ஒரு அளவுக்குமேல்

அவரால் நாக்கை அடக்க முடியவில்லை. முதலில் ஒரு லட்டு, பின்னர் பாதாம் ஹல்வா, கடைசியில் பால் பாயசம் சாப்பிடுகிறார். அன்றிரவே சுகர் லெவல் ஏறிப் போய் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்படுகிறார்.

இங்கு 'நாக்கு' என்னும் இந்திரியம், அவர் மன உறுதியை மெல்ல மெல்ல சிதைத்து உள்ளே புகுந்து ஆட்டி வைக்கிறது. சர்க்கரை நோய் உடல் சம்பந்தப்பட்டது. இங்கு ஒரு திருடன் உள்ளே புகுந்து ஆட்டி வைக்கிறான். இந்த உடல் நோயை விடப் பெரியது பிறவிப் பிணி. இதை நீக்க இந்தக் கள்வர்களைப் புறத்தே வைத்து, மனதை அவன் பால் திருப்ப வேண்டும். இதுதான் சங்கரர் கண்ட தத்துவம். ரமணரின் விளக்கமும் இதை விளக்கும் முறையில் அமைந்துள்ளது.

இதை உபநிஷதங்கள் வேறு விதமாகப் பார்க்கின்றன. இந்தக் கள்வர்கள் வேலையைச் சுலபமாக்க இறைவன் இந்திரியங்களை வெளிப்புறத்தே வைத்தான். உள்ளே வைத்தால் திருடுவது கஷ்டம். வெளியே இருக்கும் பொருளைச் சுலபமாக எடுத்துச் சென்று விடலாம். இந்த இந்திரியங்கள் வெளியே இருப்பதால் புற நிகழ்ச்சிகளால் சுலபமாகக் கவரப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றால் உள்ளே இருக்கும் அந்தப் பேரின்பமளிக்கும் பரமனைப் பார்க்க முடிவதில்லை. கடோபநிஷதத்தின் இந்த வரிகளைப் பார்ப்போம்:

பராஞ்சிகானி வ்யத்ருணத் ஸ்வயம்பூ:
தஸ்மாத் பரான் பஸ்யந்தி நாந்தராத்மன் ।

(கடோபநிஷதம் 4.1)

பரான் பஸ்யந்தி புற விஷயங்களைப் பார்க்கின்றன நாந்தராத்மன் அந்தராத்மாவாகிய பரமனைப் பார்ப்பதில்லை

இதை அழகாக அளிக்கிறது லலிதா சஹஸ்ரநாமம். இந்த அம்பாளை மனதின் உள்ளே பார்ப்பதுதான்

அவளை நன்கு வழிபடும் முறை. வெளியில் அவளைத் தேடினால் கிடைப்பது துர்லபம்.

இதை ரமண பகவான் சற்று புதுமையான முறையில் வருணிக்கிறார். இவ்வாறு இந்தப் புலன்களின் தாக்கம் நம்மை பரமாத்மாவுடன் அந்நியப்படுத்துவது நாம் செய்யும் ஏமாற்று வேலை. இந்த கட்டத்தில் புலன்களின் பயன் என்ன என்பதைச் சங்கரரின் சுப்ரமண்ய புஜங்க ஸ்தோத்திரத்தில் காணலாம்.

த்ருஸி ஸ்கந்த மூர்த்தி: ஸ்ருதௌ ஸ்கந்த கீர்த்தி:
முகே மே பவித்ரம் ஸதா தச்சரித்ரம் ।
கரே தஸ்ய க்ருத்யம் வபுஸ்தஸ்ய ப்ருத்யம்
குஹே ஸந்து லீநா மமாஸேஷ பாவா: ॥ (ஸ்லோகம் 26)

என் கண்கள் அவனைப் பரவசத்துடன் பார்க்க, காதுகள் அவன் புண்ணிய கதைகளைக் கேட்க, அவன் திருநாமமும் திவ்ய சரித்திரமும் என் வாயில் எப்பொழுதும் நடனம் புரியட்டும். என் கரங்கள் அவன் கைங்கர்யத்தில் என்றும் ஈடுபடட்டும். உடல் அவன் சேவையில் அமையட்டும். என் எல்லா செயல்களும் அந்த குஹனிடமே சென்று அடையட்டும்.

ஆனால் புலன்கள் ஆண்டவனிடம் நிலைக்க மறுக்கின்றன. ஆண்டவனிடம் செல்வதுபோல பாவனை செய்து எங்கெங்கோ சுற்றித் திரிகின்றன. இவ்வாறு அவை இறைவனையே ஏமாற்றுகின்றன. என்னென்னமோ செய்து பார்க்கிறோம். உஹூம் பலனில்லை. இதை ரமணரின் வாக்கில் பார்க்கலாம்:

“உன்னை ஏமாற்றி ஓடாது உள்ளத்தின் மேல்
உறுதியாய் இருப்பாய் அருணாசலா”

(அக்ஷரமணமாலை – 7)

இவ்வாறு அலைபாயும் மனதைக் கட்டுக்குள் வைத்து, நீ என் உள்ளத்தில் அமர்ந்துகொள் அருணாசலா என்று இறைஞ்சுகிறார். இவ்வாறு ‘ஐம்புலக் கள்ளர்களை’ அடக்கி என் மனம் அவற்றின் பின் ஓடாது

“உள்ளத்தின் மேல் உறுதியாய் இருப்பாய் அருணாசலா” என்னும் வரிகள், நமக்கு மிகவும் பொருந்தும்.

யாசித்தல்

துக்கம் இந்திரியங்களால் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்தோம். இந்தத் துயர் நீங்க, வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற பிறர் உதவி தேவைப்படுகிறது. அதைக் கேட்டுப் பெற முயற்சி செய்யும்போது பல ஏமாற்றங்கள், தோல்விகள், அவமானங்கள் இவற்றைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இதைப் பற்றி ஆதிசங்கரர் கருத்து என்ன? ஸ்லோகம் 8 இல் ஒரு கேள்வி. எது மதிப்பிற்கு அடிப்படை? பதில் வருகிறது பளீரென்று: எப்பொருளையும் யாரிடமும் கேட்காமலிருத்தல். வேறொரு இடத்தில் (ஸ்லோ9) “கிம் லாகவம்?” (இழிவான செயல் எது?) என்ற கேள்விக்குப் பதில் “யாஞ்ச்சா” (தாழ்ந்த குணமுடையவரிடம் யாசிப்பது).

தாழ்ந்தோரிடம் யாசிப்பது இழிவு என்னும் கருத்து சொல்லப்படுகிறது. அளிப்பவனின் கை உயர்ந்தும், பெறுபவனின் கை தாழ்ந்தும் இருப்பது கண்கூடு. காளிதாசன் “மேகசந்தேஸம்” என்னும் நூலில் ஒரு அழகிய காட்சியை விவரிக்கின்றான். மனைவியிடமிருந்து ஒரு சாபத்தால் பிரிந்த யக்ஷன் தன் மனைவியிடம் தூது செல்ல ஒரு உயர்ந்த மேகத்தை அடைகிறான். அது உணர்வுகளற்ற ஜடப்பொருள் என்று அறிந்தும் அதை அண்டி, ‘தாழ்ந்தோரிடம் கேட்டுப் பெறுவதைவிட உயர்ந்தோரிடம் யாசித்து, அது நிராகரிக்கப்பட்டாலும் கூட அதுவே உயர்ந்தது.’ (யாஞ்சாமோகா வரமதிகுணே நாதமே லப்தகாமா—பூர்வ மேகம், ஸ்லோ—6)

இருப்பினும் நடைமுறையில் இது சாத்தியமில்லை. கேட்டலும்—கொடுத்தலும் சம்சார வாழ்வில் தவிர்க்க இயலாதது. அதைக் கண்ணன் சாத்விக—ராஜச—தாமச

தானங்கள் என்று வகைப்படுத்துகிறான். சரியான காலத்தில் சரியான பாத்திரத்துக்கு அளிப்பதே உயர்ந்த தானம். இதை ஸ்லோகம் 22இல் பார்க்கிறோம். கேள்வி: "கிம் தானம்?" பதில்: "அநகாங்க்ஷம்." பொருள்: கேட்காமல் கொடுப்பதே தானமாகும்.

ஆகையால் தானம் கொடுப்பது தவறல்ல, ஆனால் கைநீட்டிப் பிறரிடம் யாசிப்பது தவறு. பணத்தை நல்ல பாத்திரமறிந்து செலவழித்தல் முக்கியம். 'வித்தஸ்ய பாத்ரே வ்யய:' என்ற சமஸ்கிருத நீதி சாஸ்திரத்தின் தமிழாக்கம்தான் 'பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு.'

இதில் 'எனக்கு இந்த தானத்தால் இத்தகைய பலன் கிடைக்கும், அல்லது பெருமையோ அங்கீகாரமோ என்னை வந்தடையும்' என்ற நோக்கம் கூடாது. இத்தகைய தானம் விளம்பரத்திற்காகச் செய்யப்படும் தானம். இது சாத்விக குணத்தின் பால்படாது. இது ராஜச குணத்தின் வெளிப்பாடு என்கிறது கீதை.

யத்து ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் பலம் உத்திஸ்ய வாபுன: । தீயதே ச பரிக்லிஷ்டம் தத் தானம் ராஜாஸம்ஸ்ம்ருதம் ॥ 17.21 ॥

இதையே வள்ளுவர் "வறியார்க்கு ஈவதொன்றே ஈகை, மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து" என்கிறார். பிரம்ம நிஷ்டையில் ஈடுபட விரும்புபவன், பொருளாசை கொள்பதும், அதன் பொருட்டு பலரிடமும் சில உதவிகளை யாசிப்பதும், தனக்கு இடையூறானவை என்று உணரவேண்டும். இதுவே இந்தக் கிரந்தம் வலியுறுத்தும் நீதி நெறி.

"ப்ரஸ்னோத்ர ரத்னமாலிகா" என்னும் உயர்ந்த நூலில் சில பகுதிகளைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. உயரிய பண்புகளை மிகச் சுருக்கமான வரிகளில் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க ஆதிசங்கரர் அருளிச் செய்த கிரந்தம். வாழ்க்கைப் பயணத்தில் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கும் ஆழ்ந்த கருத்துகள்.

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹர்ஷிகள்
76 ஆம் ஆண்டு மஹாராதனை

பகவான் ஸ்ரீரமண மகரிஷிகளின்
76 ஆவது ஆண்டு மஹாராதனை
திருவண்ணாமலை ஸ்ரீரமணாச்ரமத்தில்
ஸ்ரீபகவத் சந்நிதியில் பராபவ ஆண்டு
சித்திரை 2 ஆம் நாள் 15–4–2026
கிருஷ்ணபக்ஷ திரயோதசியன்று புதன்கிழமை
ஸ்ரீபகவத் கிருபையால் நிகழ உள்ளது.
பக்தர்கள் யாவரும் கலந்து கொண்டு
ஸ்ரீ பகவானின் அருள்பெற்று உய்யுமாறு
வேண்டுகிறோம்.

வேங்கட். சு. ரமணன்

ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம் அஞ்சல்
திருவண்ணாமலை 606603
1.3.2026

வேங்கட். சு. ரமணன்
தலைவர்
ஸ்ரீ ரமணாச்ரமம்

ஸ்ரீ பகவானின் மஹாராதனை மதுரை ஸ்ரீ ரமண மந்திரத்திலும் (21, சொக்கப்ப நாயக்கன் தெரு), திருச்சுழி ஸ்ரீ சுந்தர மந்திரத்திலும் நடைபெறும்.

பகவானின் அணுக்கத் தொண்டர் டி. ஆர். கனகம்மாளின் அருந்தவ வாழ்வு (5/6)

தமிழில்: மா. முருகேசன்

ஒவ்வொன்றும் பகவானிடம் இயல்பாய் அமைந்திருப்பதையும் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் எளிதாய் மிக நேர்த்தியாய் எதிர்கொள்வதையும் கண்டு கண்டு கனகம்மாள் கழிபேருவகை அடைந்தார். ஒரு சூழல் சரி செய்யப்பட வேண்டியிருந்தால் ஒரு சொல் கூட சொல்லாமல் அதை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென பகவான் நன்கறிந்திருந்தார். அவர்கள் தவறு செய்துவிட்டனர் என யாரும் மனம் நோகா வண்ணம் அவர் தன் விருப்பத்தைக் கூறுவார்.

1940களின் பிற்பாதியில் பகவானின் உடல் நலம் மிகப் பலவீனமாகிக் கொண்டே வந்தது; அதனால், அவரது உடல் நலத்தை நன்கு பாதுகாக்க வேண்டுமென சில நல்லுள்ளம் கொண்ட பக்தர்கள் அக்கறை கொண்டனர். எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றி அடியார்கள் பகவானை தரிசிப்பது வழக்கமாய் இருந்தது. பகவானின் உடல் நலம் குன்றியதால், அவரைப் பேணிக்காக்க ஆஸ்ரமம் நிர்வாகத்தினர் தரிசிக்கும் நேரத்தை மாற்றியமைக்க முடிவு செய்தனர். இதுபற்றி பகவானுக்கு எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

வெளியூர்களிலிருந்து வரும் பக்தர்களுக்கு தரிசன நேரம் மாற்றம் பற்றி எதுவும் தொடக்கத்தில் தெரியவில்லை. ஆஸ்ரம அருகாமையில் தங்கியிருந்து ஆஸ்ரமம் வந்து பகவானை தரிசிக்கும் அடியார்கள் இம்மாற்றம் பற்றி எதுவும் அறியாமல் அடிக்கடி வந்து தரிசித்தனர். குறிப்பிட்ட நாட்களில் பகவானை தரிசிக்க வரும் பக்தர்களில் நாராயண ஐயரும் ஒருவர். அவர் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் பகவானை தவறாமல் தரிசிக்க வருவது வழக்கம். பகவானுக்கும் அடியார்களுக்கும் (நொறுக்குத்தீனி) ஸ்நேக்ஸ் கொண்டு வருவது அவரது வழக்கம். இது வழக்கமாய் நடைபெற்று வந்ததால் ஒரு சமயம் சமையல் கூடத்தில் ஒரு சில குறிப்பிட்ட ஸ்நேக்ஸ் செய்வது பற்றி சாந்தம்மாள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்; அப்பொழுது பகவான், இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை; நம் எல்லோருக்கும் நாராயண ஐயர் ஸ்நேக்ஸ் கொண்டு வருவார்; அதனால் தின்பண்டம் செய்யும் கவலை இன்று உனக்கு வேண்டாம் என்று கூறினார்.

மதியம் ஒரு மணி வாக்கில், தின்பண்டம் நிறைந்த ஒரு பார்சலை எடுத்துக்கொண்டு மண்டபத்தை நோக்கி நாராயண ஐயர் வருவதை பகவான் பார்த்தார். அவர் உள்ளே வருவதற்காக பகவான் காத்திருந்தார்; ஆனால், அவர் மண்டபத்தை நோக்கி விரைந்து வரும்பொழுது அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி, உடனடியாக உள்ளே செல்ல வேண்டாம்; இரண்டு மணிவரை காத்திருக்க வேண்டும் என ஒரு பக்தர் கூறினார். எனவே, நாராயண ஐயர் அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார்.

பிறகு, நாராயண ஐயர் மண்டபத்திற்கு வந்தபொழுது, ஒரு மணிக்கு நீவீர் இங்கு வந்தாய் அல்லவா? நீவீர் வருவதை ஜன்னல் வழியாக நான் பார்த்தேன்; உள்ளே வருவாய் என எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் வரவில்லை. வேறெங்கும் சென்றுவிட்டீரோ? என பகவான் கேட்டார். தரிசன நேர மாற்றம் பற்றி பகவானுக்கு சொல்லக்கூடாது என்ற முடிவினை அறியாத நாராயண ஐயர், பகவானிடம், ஆம், பகவான், ரயில் இன்று தாமதமாக வந்தது; அதனால் ஒரு மணிக்குத்தான் ஆஸ்ரமம் வந்தடைய

முடிந்தது. நான் மண்டபத்தில் நுழைய வந்தபொழுது, பகவான் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவரை பிற்பகல் இரண்டு மணி வரை தொந்தரவு செய்யக் கூடாது என சொல்லப்பட்டது. அதனால் சென்றுவிட்டேன் என்று வெகுளியாய் கூறினார். பகவான் எவ்வித பதிலும் உடனடியாகக் கூறவில்லை. எப்பொழுதும் போல், ஓ, அப்படியா? என்றார். பிறகு, நாராயண ஐயர் கொண்டுவந்திருந்த மொறுமொறு ஓமப் பொடியை ருசி பார்த்தார். அன்று, இரவு உணவுக்குப் பின், பகவானிடம் விடைபெற்று, ஆரணி திரும்பினார் நாராயணசாமி ஐயர்.

மறுநாள், மதிய உணவிற்குப் பின் பகவான் தியான மண்டபத்திற்கு வந்தார். மதியம் 12 மணி வரை, ஒவ்வொன்றும் இயல்பாய் இருந்தது. அன்று வெயில் மிக அதிகமாக இருந்தது; அதனால் பகவான் மண்டபத்திலிருந்து வெளியில் வந்து, வெளியில் இருந்த மேடையில் அமர்ந்தபொழுது ஒவ்வொருவரும் திகைத்துப் போயினர். உதவியாளர்கள் செய்வதறியாது நிலைகுலைந்தனர். குளிர்ச்சியான மண்டபத்தை விட்டு வெளியில் வந்தமர முடிவெடுத்ததற்குரிய காரணத்தை பகவானிடம் எவ்வாறு கேட்பதென அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை.

சிறிது நேரம் கழித்து, உதவியாளர்களில் ஒருவர் பகவானை அணுகி கூறினார், இங்கு தாங்க முடியாத வெயில் தகிக்கின்றது; மண்டபத்தினுள் இதைவிட சிறிது குளிர்ச்சியாய் உள்ளது. வெயில் தாழும் வரை, குறைந்தது பிற்பகல் இரண்டு மணி வரை மண்டபத்தினுள் அமர்வது பகவானுக்கு சௌகரியமாக இருக்குமல்லவா? என விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். இதற்கு பகவான் இவ்வாறு பதிலுரைத்தார், ஓ, பகவானுக்கு வெயில் அதிகமாய் இருக்குமல்லவா? உங்கள் பகவான் வெயிலை தவிர்த்துவிட்டு, குளிர்ச்சியான மண்டபத்தில் சோபாவில் சௌகரியமாய் சாய்ந்து அமர்ந்திருக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றீர். பகவானை பார்க்க வருபவர்களைப் பற்றி நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்கவில்லையா? அதே சூரியன் (வெயில்) அவர்களையும் தாக்காதா? அதே

அதீத வெயிலை அவர்கள் உணர மாட்டார்களா? அதிக வெயிலையும் பொருட்படுத்தாது அவர்கள் என்னைப் பார்க்க வந்துள்ளனர். அதற்கு நீங்கள் என்ன வழி சொல்கின்றீர். பகவானை இரண்டு மணி வரை தொந்தரவு படுத்தக் கூடாது என விதித்தீர்கள்; அதைப் பற்றி நான் எதுவும் கூற இயலாது. ஆனால், பக்தர்கள் மண்டபத்திற்குள் வரக் கூடாது என்று தான் நீங்கள் அறிவுறுத்தி உள்ளீர், இல்லையா? அல்லது இந்த நேரத்தில், பகவான் அறையை விட்டு வெளியில் செல்லக் கூடாது என நீங்கள் அறிவுறுத்தவில்லையே?

உதவியாளர்களிடம் எவ்வித பதிலும் இல்லை; வாய் மூடி மௌனியாய் நின்றனர். இந்த அறிவுறுத்தல்களில் பகவானுக்கு உடன்பாடு இல்லையெனினும் வெயில் நேரத்தில் பகவான் சிறிது ஓய்வெடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக பக்தர்கள் அவர்களாகவே வரும் நேரத்தை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள தொடங்கினர். (Cherished Memories, pp 101102)

தொடக்க கால நாட்களை நினைவு கூறல்

தொடக்க கால நாட்களில் நடந்த நிகழ்வுகளை பகவான் எடுத்தியம்பியபொழுது அடியார்கள் மெய்மறந்து செவிமடுத்து கேட்டனர். பகவான் நினைவு கூர்ந்தனவற்றை கனகம்மாள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒரு வைஷ்ணவ பக்தரான ரங்கஸ்வாமி ஐயங்காருக்கு விநோதமான ஆசை இருந்தது. வைஷ்ணவ பக்தர்கள் தங்கள் நெற்றியிலிட்டுக்கொள்ளும் சம்பிரதாய திருமண்ணாகிய திருநாமத்தினை நான் என் நெற்றியில் அணிந்து அதை அவர் காண வேண்டும் என்பதுதான் அவரது விருப்பம். பகவான் திருநாமம் இட்டு எழுந்தருளுவதை தரிசிப்பது மிக புண்ணியமானது என அவர் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி வந்தார். சிறிது காலம் கழித்து அவரிடம் நான் கூறினேன், சரி, உங்கள் சந்தோஷத்திற்காக நான் திருமண் இட்டுக் கொள்கின்றேன்; ஆனால், ஒரு நிபந்தனை. முதலில் நாயணா திருநாமம் இட்டுக்கொள்ள நீங்கள் ஆவண

செய்ய வேண்டும்; அவ்வாறு நாயணா திருநாமம் இட்டுக்கொண்டால் நான் அவரை தொடர்ந்து திருநாமம் இட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அன்று இரவு உணவின்போது நாயணாவின் சாப்பாட்டு இலையின் அருகில் சிவப்பு மற்றும் வெள்ளை திருநாமக் கட்டிகளை ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் வைத்துவிட்டார். சாப்பிட அமர்ந்தவுடன் நாயணா தன்னை மறந்து என்னோடு உரையாடுவதில் மும்முரமாய் ஈடுபட்டார். என்ன செய்கின்றார் என்பதை அறியாமலே நாயணா திருநாமக் கட்டிகளை எடுத்து தன் நெற்றியில் இட்டுக் கொண்டார். அவர் இவ்வாறு செய்தவுடன் நானும் அவ்வாறே செய்தேன். விரைவில், நாயணா என் நெற்றியில் இருந்த திருநாமத்தைக் கண்டுகொண்டு ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார், என்ன இது பகவான்! எப்பொழுதிலிருந்து இந்த முறையை பின்பற்றத் தொடங்கினீர்கள்? நான் பதிலுரைத்தேன், உங்கள் நெற்றியில் நாமம் இட்டிருப்பதைக் கண்டேன்; நானும் அவ்வாறே நாமம் இட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென விரும்பினேன் நாயணா திடுக்கிட்டுப் போனார். அவர் சொன்னார், என்ன? நான் நாமம் இட்டிருக்கின்றேனா? என்று கேட்டுவிட்டு கண்ணாடியில் பார்த்தபொழுது, அவர் திகைப்புற்றார் இதை சுவாரஸ்யமாய் கூறிவிட்டு பகவான் சிரிக்க நாங்களும் சேர்ந்து சிரித்தோம். (மேலது, பக் 92)

பகவான் பள்ளி மாணவராய்

மற்றொரு நாள், வயது முதிர்ந்தவர் ஒருவர் மண்டபத்தில் பகவானிடம் செல்வதை கனகம்மாள் கண்டார். ஸ்வாமி, என் சந்தேகங்களை தெளிவு படுத்துங்கள் என அவர் கூறினார்.

பகவான் அவரை உற்றுப்பார்த்து விட்டு, வீட்டுப்பாடம் செய்யாத பள்ளிக்கூட மாணவனைப் போல பாவனை செய்தார். பள்ளி மாணவன் நடுங்குவது போல் பகவான் செய்வதைப் பார்த்து ஒவ்வொருவரும் எதுவும் புரியாமல் திகைப்புற்றனர். பகவான் சிரித்துவிட்டு அந்த நிகழ்வினை விவரித்தார். அவர் சொன்னார், இந்த முதியவர் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? சிலருடைய கேள்விகளுக்கு பதில்

சொல்ல முடியாததால் தான் நான் மதுரையிலிருந்து ஓடிவந்து விட்டேன். இவரிடமிருந்து நான் தப்பித்து விட்டதாக நினைத்தேன்; ஆனால், இவர் என்னை பின்தொடர்ந்து இங்கும் வந்து மீண்டும் கேள்விகளை கேட்கின்றார்.

அந்த வயதான முதியவர் வேறுயாரும் இல்லை; பகவான் பள்ளியில் படித்தபொழுது அவருக்கு தமிழ் கற்பித்த தமிழ் ஆசிரியர். வகுப்பில் அவருடைய கேள்விகளால் நடுக்குற்று இருப்பார்; அதே ஆசிரியர் இங்கும் வந்து கேள்விகளை எழுப்புகின்றார். பகவானின் முன்னாள் ஆசிரியர் உட்பட எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுற்றனர் (மேலது. பக் 91)

(நன்றி சரணாகதி)

(தொடரும்)

கடவுள், குரு, ஆன்மா, அனைத்தும் ஒன்றே

திலீப்குமார் ராய் பகவான் மீது தான் புனைந்த சில பாடல்களைப் படித்துக்காட்டி பகவான் சந்நிதானத்தில் சில பாடல்களையும் பாடினார். அவர் பகவானிடம், “எல்லோரும் குருவின் வழி காட்டுதல் அவசியமென்று சொல்கையில் குரு அவசியமில்லை என்று பகவான் சொல்வதாகத் தெரிகிறதே?” எனக் கேட்டார்.

பகவான்: நான் அப்படிச் சொன்னதில்லை. ஆனால் குரு எப்போதும் மனித உருவில்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. முதலில் ஒருவன் தான் தாழ்ந்தவனாகவும், எல்லாமறிந்த சர்வசக்தி வாய்ந்த ஒரு கடவுள் அவனுடைய, மற்றும் உலகத்தின் விதியை நிர்ணயிப்பவராக இருப்பவராகவும் நினைத்துக்கொண்டு, அவரை வழிபடுகிறான்; அதாவது பக்தி செலுத்துகிறான். அவன் ஒரு கட்டத்தை யடைந்து, ஞானத்திற்கு அருகதையுடையவனாக ஆனதும், அவன் வழிபட்டுக்கொண்டிருந்த அதே கடவுள், குருவாக வந்து அவனை வழிநடத்திச் செல்கிறார். அந்த குரு, ‘கடவுள் உன்னுள்ளேயே இருக்கிறார், உள்ளே ஆழ்ந்து உணர்ந்து கொள்’ என்றுதான் சொல்வார். கடவுள், குரு, ஆன்மா, அனைத்தும் ஒன்றே.

(அனுதினமும் ஸ்ரீ பகவானுடன் நூலிலிருந்து...)

ரமண புராணம்

விளங்கியவகையில் விளக்கும்
ஆகுரா

ரமண புராணம் வரிகள் (157– 170)

அணித்து வரும் அன்பர் அகத்து ஆரமுதம் ஊறித் 157
தணித்து அலரும் தாபம் தணிப்போன் பொற் தாள் வெல்க
நெஞ்சிற் பூரித்து நிறுவுயிராய் யோகியர்க்கு என்
குஞ்சிப்பூவாகக் குலவுதிருத்தாள் போற்றி 160
பாதம் தைவந்து பராசக்தி கை சிவப்பத்
தாய் தந்தை இன்றி உள தான்தோன்றி தாள் போற்றி 162
வேத்திரக்கோல் போன்று வெறிதிருக்கும் அம்மனமே
மாத்திரைக் கோலாகி வலம் சுற்றி லேசானே
ஐந்தொழில்கள் ஆற்றும் அவரவர்மாட்டு அம்முறை அவ்
வைந்தொழில் நன்கு ஆற்றும் அசல சித்தன் தாள் போற்றி 166
தேற்றமாம் அவ்வுண்மை தேறாது தாம் அவற்றை
ஆற்றலாய் அன்னார் அகங்கரிப்பின் அவ்வாண்மை
கோபுரம் தாங்கும் பிம்பக் கூத்தெனெ என் கோதகத்தைச்
சார்பெதுந் தோன்றாது அழியச் சாய்த்தோன் அடி போற்றி 170

★★★

அணித்து வரும் அன்பர் அகத்து ஆரமுதம் ஊறித் 157
தணித்து அலரும் தாபம் தணிப்போன் பொற் தாள் வெல்க 158

பதப் பொருள்:

அணித்து – நெருங்கி; அகத்து உள்ளத்தில் – இதயத்தில்; ஆரமுதம் – ஆராத, தீராத, ஊற்றான அமுதம் ('ஊற்றான உண்ணார் அமுதே' சிவபுராணம்).

ஊறி – ஊற்றாக கொப்பளித்து; தணித்து – குளிர்வித்து; அலரும் தாபம் – விரிந்து படரும் தாபம்.

தாபம் – பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் ஆன்மீக மரபிலும் 'மூன்று தாபங்கள்' அல்லது 'தாபத்திரயம்' என்பது மனிதர்களை வருத்தும் மூன்று வகையான துன்பங்களைக் குறிக்கும். அவை பின்வருமாறு:

1. ஆதிபௌதிகம் (Adhibhautika)

மற்ற உயிரினங்களால் அல்லது புறச் சூழலால் ஏற்படும் துன்பங்கள் இதில் அடங்கும்.

உதாரணம்: பாம்பு, தேள் போன்ற விஷ ஜந்துக்கள், காட்டு விலங்குகள், பகைவர்கள், திருடர்கள் அல்லது பிற மனிதர்களால் உண்டாகும் மன மற்றும் உடல் ரீதியான பாதிப்புகள்.

2. ஆதிதைவிகம் (Adhidaivika)

இயற்கைச் சீற்றங்களால் அல்லது மனிதக் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வச் செயல்களால் ஏற்படும் துன்பங்கள்.

உதாரணம்: நிலநடுக்கம், பெருவெள்ளம், இடி மின்னல், புயல், அதீத வெப்பம் அல்லது கடும் குளிர் போன்ற இயற்கைப் பேரிடர்கள்.

3. ஆத்யாத்மிகம் (Adhyatmika)

இது ஒருவனுடைய சொந்த உடல் மற்றும் மனதினால் உருவாகும் துன்பங்கள்.

உடல் ரீதியானவை: வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் ஆகியவற்றின் சமநிலை மாறுவதால் ஏற்படும் நோய்கள் மற்றும் பிணிகள்.

மன ரீதியானவை: காமம், குரோதம் (கோபம்), லோபம் (பேராசை), மோகம், மதம் (அகந்தை),

மாற்சரியம் (பொறாமை) போன்ற உணர்ச்சிகளால் ஏற்படும் மன உளைச்சல்.

இந்த மூன்று வகையான துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவதையே பல ஆன்மீகப் பயிற்சிகளும் பிரார்த்தனைகளும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இதனால்தான் பொதுவாகப் பிரார்த்தனைகளின் முடிவில் "சாந்தி... சாந்தி... சாந்தி..." என்று மூன்று முறை அமைதியை வேண்டுகின்றனர்.

விளக்கம்

இவ்வரிகள் இறைவனின் அருளையும், அவன் அடியார்களுக்கு அளிக்கும் மன அமைதியையும் போற்றும் விதமாக அமைந்துள்ளன.

அணித்து வரும் – இறைவனை நெருங்கி வருதல். ஆன்ம இயல்பு என்பது இரண்டற்ற ஏகான்ம நிலை. ஒவ்வொரு உயிரும் தனது இரண்டற்ற ஆன்ம நிலையில் இருந்து அகந்தை என்பதாக இரண்டாக தோற்றம் கொள்கிறது.

மீண்டும் இது தனது இயல்பு நிலைக்கு திரும்ப வேண்டும் என்ற விவேகம் அடையலாம். அந்த முனைப்பில் முயற்சி கொள்ளலாம்.

அதாவது ஆன்மாவை நோக்கி, ஆன்ம குணங்களை தன்னிடம் வளர்த்துக் கொள்வதே, இறைவனை அணித்து செல்லுதல் ஆகும். மன்னுயிரை எல்லாம் தன் உயிர் போல் பேதம் அற்று பாவித்தல் ஆகும். எல்லா உயிர்களிலும் இறைவனை, ஆன்மாவைக் காணல். அத்தகையை உயிர்களுக்கு மட்டுமே இறைவனின் அருள் கிடைக்கும். இதை கிருஷ்ணர் கீதையிலும் அருளி உள்ளார். அத்தகைய நிலைப்பாட்டில் உள்ள உயிர்களுக்கு என்ன உதவிதான் தேவைப்படும்? புறத்து எங்கும் இறைவனைக் காண்போர்க்கு அகத்தில்

இருப்பதும் அவனே என்று ஆன்ம உரு காண்பித்து அருளுதலே அந்த உதவி ஆகும்.

அணித்து வரும் அன்பற்கு, அகத்தில் ஊற்றாக உண் ஆர் அமுதமாக, அவர்களின் முத்தாப தழல் கொழுந்தை குளிரச் செய்வான்.

இது ரமண புராணத்தின் வேறு ஒரு பகுதியில் இன்னும் அழகாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

"தவிக்கும் முத்தாபாத் தழற் கொழுந்து வீசாது அவிக்கும் மெய் ஞான பேராற்று இன்ப வெள்ளமே" என்று இறை ரமணனின் இயல்பு வர்ணிக்கப் படுகிறது.

தணித்து அலரும் தாபம் – அதாவது அலரும் தாபத்தை தணித்தல். அத்தகைய இயல்பு உடையவனின் பொற் தாள்கள் வெல்லட்டும்.

நெருங்கி வரும் அடியார்களின் (அன்பர்களின்) உள்ளத்தில், தெவிட்டாத 'ஆரமுதம்' போலப் பேரின்பத்தை ஊறச் செய்பவனும், தணிக்க முடியாத நீண்ட காலத் துயரத்தையும் ஆசைகளையும் (தாபம்) தணித்து அருள்பவனுமாகிய இறைவனின் பொன்னானத் திருவடிகள் வெற்றி பெறட்டும்.

★★★

நெஞ்சிற் பூரித்து நிறுவுயிராய் யோகியர்க்கு என் 159
குஞ்சிப்பூவாகக் குலவுதிருத்தாள் போற்றி 160

பாத விளக்கம்

நெஞ்சிற் பூரித்து – இதயத்தில் மனம் மிகவும் மகிழ்ந்து நிறைவடைதல்.

நிறுவுயிராய் – நிறுவுயிர் என்பது உயிர் நிறுத்தம்: உயிராக நிலைபெற்று இருப்பவன்.

யோகியர்க்கு – மெய்யறிவு தேடும் யோகியர்களுக்கு

என் – தனது

குஞ்சிப்பூவாக – தலையில் சூடும் மலரைப் போல (அதாவது, மிக உயர்ந்த இடமான சிரசில் வைத்துப் போற்றத்தக்கதாக).

குலவு திருத்தாள் – நெருங்கி உறவாடுகின்ற. திருவடிகள்

விளக்கம்

1. நெஞ்சிற் பூரித்து நிறுவுயிராய்:

இறைவன் (ரமணன்) அடியவர்களின் இதயத்தில் பூரிப்போடு நிறைந்துள்ளான். அவன் வெறும் உருவமாக மட்டும் இல்லாமல், நம்மை இயக்கும் உயிராகவே (அந்தர்யாமியாக) குடிபுகுந்து நிலைபெற்றிருக்கிறான் என்று பொருள்.

2. யோகியர்க்கு என் குஞ்சிப்பூவாகக் குலவுதிருத்தாள்:

யோகியர்க்கு – உண்மையான தவத்திலும் தியானத்திலும் நிலைத்திருப்பவர்களுக்கு.

குஞ்சிப்பூ – 'குஞ்சி' என்பது தலையைக் குறிக்கும். குஞ்சிப்பூ என்பது தலைமுடியில் சூடப்படும் மலர்.

குலவுதிருத்தாள் – விளங்குகின்ற மேன்மையான திருவடிகள்.

யோகிகளுக்கு அவர்களின் தலையில் சூடும் மணம் மிக்க மலராக (சிரஸில் விளங்கும் பேரொளியாக), ரமணனின் திருவடிகள் திகழ்கின்றன. அதாவது, யோக நிலையில் இருப்பவர்கள் இறைவனின் திருவடிகளைத் தங்கள் தலைமேல் தாங்கியிருக்கும் பெரும் பேறு பெற்றவர்கள் என்பது இதன் கருத்து.

இந்த வரிகள் ரமண மகரிஷியின் திருவடிகளைப் போற்றித் துதிக்கின்றன.

அவன் சாதாரண மனிதர்களின் இதயத்தில் உயிராக இருக்கிறான். யோகம் புரிபவர்களுக்கு அவன்

திருவடிகள் தலைமேல் சூடும் மலராக (ஞான மலராக) விளங்குகின்றன. அத்தகைய மகிமை பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குகிறேன் ("போற்றி") என்று இந்தப் பாடல் முடிகிறது.

இந்த வரிகளில் வரும் 'குஞ்சிப்பூ' என்பது அடியார்கள் இறைவனின் திருவடியைத் தங்கள் தலையில் வைத்துப் போற்றும் பக்தியின் உயர்வைக் குறிக்கிறது.

உயிர்களின் உள்ளே ஆத்மாவாகக் கலந்து இருப்பவனும், யோகிகளுக்குப் பெரும் பொருளாக விளங்குபவனுமான இறைவனின் திருவடிகளை, எனது தலைமேல் சூடும் மலராகக் கொண்டு வணங்குகிறேன் என்பதும் கருத்தாகும்.

இறைவனின் திருவடி என்பது வெறும் பாதம் மட்டுமல்ல, அது ஞானத்தின் அடையாளம். அந்த ஞானம் நம் தலைமேல் (இதயத்தில்) மலரைப் போலப் பொலிய வேண்டும்.

குஞ்சித பாதம் – நடராஜரின் தூக்கிய இடது கால்.

வளைந்த கால் – அவரது இடது கால் வளைந்து தொங்குகிறது, இதுவே குஞ்சிதம் எனப்படுகிறது. குலவு என்ற சொல்லுக்கு வளைவு, விளங்குதல் (பொலிவுறுதல்), நெருங்கி இருத்தல் அல்லது கூடுதல் என்று பொருள். இறைவனின் ஐந்து தொழில்களில் நடராஜரின் இந்த குஞ்சித பாதம் முக்தி அளிப்பது எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

★★★

பாதம் தைவந்து பராசக்தி கை சிவப்பத் 161
தாய் தந்தை இன்றி உள தான்தோன்றி தாள் போற்றி 162

பத விளக்கம்

பாதம் தைவந்து – திருவடிகளை வருடிவிடுவதால் (மென்மையாக நீவி விடுதல்). தைவந்து – வருடுதல் /நீவுதல்.

('தைவந்து' என்பது அபிராமி அந்தாதி பாடலின் 98 வது பாடலின் முதல் வார்த்தை 'தைவந்து நின் அடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்கு...')

பராசக்தி கை சிவப்ப – அகிலாண்ட கோடி பிரம்மாண்ட நாயகியான பராசக்தியின் கைகள் சிவக்கும்படியாக.

தாய் தந்தை இன்றி உள – பிறப்பு என்று ஒன்று இல்லாததால், தந்தை தாய் என எவருமின்றித் தானாகவே இருப்பவன்.

தான்தோன்றி – சுயம்புவாகத் தோன்றியவன் (இறைவன்).

தாள் போற்றி – அத்தகைய இறைவனின் திருவடிகளுக்குப் போற்றி (வணக்கம்).

விரிவான பொருள்:

உலகிற்கெல்லாம் அன்னையாகத் திகழும் பராசக்தி, இறைவனுடைய திருவடிகளை வருடிப் பணிவிடை செய்கிறாள். அப்படி வருடும்போது, அந்தத் திருவடிகள் மிகக் கடினமாக இருந்ததால் அவளுடைய மென்மையான கைகள் சிவந்து போயினவாம்.

அப்படிப்பட்ட திருவடிகளுக்குச் சொந்தக்காரன் இறைவன். அவனுக்குத் தாய் என்றும் தந்தை என்றும் யாரும் கிடையாது. அவன் எவராலும் படைக்கப்படாதவன்; தானாகவே தோன்றிய 'தான்தோன்றி' (சுயம்பு). அத்தகைய ஒப்பற்ற

இறைவனின் (இங்கே ரமணராகக் கருதப்படுபவர்) திருவடிகளை நாம் வணங்கிப் போற்றுவோம் என்பது இதன் சாராம்சம்.

குறிப்பு:

இந்த வரிகள் பொதுவாக சிவபெருமானைப் போற்றும் சிவபுராணத்தின் தத்துவத்தோடு ஒத்துப் போகின்றன. ரமண மகரிஷியைச் சிவஸ்வரூபமாகக் கருதி, அருணாசல சிவனைப் பாடுவது போல இவ்வரிகள் அமைந்துள்ளன.

★★★

வேத்திரக்கோல் போன்று வெறிதிருக்கும் அம்மனமே 163
மாத்திரைக் கோலாகி வலம் சுற்றி லேசானே 164
ஐந்தொழில்கள் ஆற்றும் அவரவர்மாட்டு அம்முறை அவ் 165
வைந்தொழில் நன்கு ஆற்றும் அசல சித்தன் தாள் போற்றி 166

பதப்பொருள்:

1. வேத்திரக்கோல் போன்று வெறிதிருக்கும் அம்மனமே:

பொருள்: வேத்திரக்கோல் (பிரம்பு அல்லது மூங்கில் தடி) என்பது உள்ளே ஒன்றுமில்லாமல் வெற்றாக இருக்கும். அதுபோல, தேவையற்ற எண்ணங்கள், ஆணவம் மற்றும் மலங்கள் நீங்கி, சூனியமான நிலையில் இருக்கும் அந்த மனமே மேன்மையானது. “வெறிதிருக்கும்” என்பது இங்கே உலகாயதப் பற்றற்ற நிலையைக் குறிக்கிறது

2. மாத்திரைக் கோலாகி வலம் சுற்றி லேசானே:

பொருள்: மாத்திரைக் கோல் என்பது ஒரு மாத்திரைக் கோலாக என்றும், மந்திரக் கோல் போன்று கணத்தில் மாற்றம் தரும் கோல் என்றும் கொள்ளலாம். குற்றால குறவஞ்சிகள் கையில் உள்ள மந்திரக் கோல் மாத்திரைக் கோல் எனப்படுவது நினைவு கொள்ளவும்.

அவ்வாறு பக்குவப்பட்ட மனம், ஒரு கணப் பொழுதில் (மாத்திரை அளவு காலத்தில்) பிரபஞ்சத்தை வலம் வரும் ஆற்றல் பெறுகிறது. 'மாத்திரைக் கோல்' என்பது மந்திரக்கோல் போல கணத்தில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணுவதைக் குறிக்கும். பற்றுகள் நீங்கியதால் பாரம் குறைந்து, அந்த மனம் எங்கும் சஞ்சரிக்கக் கூடிய லேசான நிலையை அடைகிறது.

3. ஐந்தொழில்கள் ஆற்றும் அவரவர்மாட்டு அம்முறை அவ்வைந்தொழில் நன்கு ஆற்றும்:

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களை அந்தந்த தேவதைகளோ அல்லது சக்திகளோ அவரவர் நிலையில் செய்கிறார்கள். அந்தந்த ஆற்றல்களை முறையாகச் செய்விப்பதும் இந்த ஞானமே.

ஐந்தொழில்கள்ஆற்றும் அசலன்

சிவபெருமான் புரியும் ஐந்து தொழில்கள் (பஞ்சகிருத்தியங்கள்) கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

படைத்தல் (சிருஷ்டி): உலகையும் உயிர்களையும் உருவாக்குதல். (இதைக் குறிக்கும் வடிவம்: பிரம்மா)

காத்தல் (ஸ்திதி): படைக்கப்பட்ட உயிர்களைப் பராமரித்து பாதுகாத்தல். (இதைக் குறிக்கும் வடிவம்: மகாவிஷ்ணு)

அழித்தல் (சம்ஹாரம்): உலக இயக்கத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல் அல்லது மறுபிறவிக்காக அழித்தல். (இதைக் குறிக்கும் வடிவம்: ருத்ரன்)

மறைத்தல் (திரோதவம்): உயிர்கள் தங்களின் கர்ம வினைகளை அனுபவிப்பதற்காக உண்மையை மறைத்து மாயையில் ஆழ்த்துதல். (இதைக் குறிக்கும் வடிவம்: மகேஸ்வரன்)

அருளல் (அனுக்கிரகம்): ஆன்மாக்கள் அறியாமையில் இருந்து விடுபட்டு முக்தி அடைய அருள் புரிதல். (இதைக் குறிக்கும் வடிவம்: சதாசிவன்)

நடராஜர் திருவுருவமும் ஐந்தொழிலும்

சிவபெருமானின் ஆனந்தத் தாண்டவக் கோலமான நடராஜர் திருவுருவம் இந்த ஐந்து தொழில்களையும் ஒரே உருவத்தில் விளக்குவதாகக் கூறப்படுகிறது.

உடுக்கை ஏந்திய கை: படைத்தல்
அபய முத்திரை (வலது கை): காத்தல்
நெருப்பு ஏந்திய கை: அழித்தல்
ஊன்றிய கால் (முயலகன் மீது): மறைத்தல்
தூக்கிய திருவடி: அருளல் (முக்தி)

4. அசல சித்தன் தாள் போற்றி

பொருள்: அசலன் என்றால் அசைவற்றவன், மாற்ற மில்லாதவன். எங்கும் நிறைந்திருப்பதால் அவனுக்குப் போக்கும் வரவும் இல்லை. அவனே எல்லாவற்றையும் ஆட்டுவிக்கும் சித்தன். 'அம்பரமாய் (ஆகாயமாய்) தான் நின்று, பம்பரமாய் அனைத்தையும் ஆட்டுவிப்பவன்' அந்த அசல சித்தனின் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குகிறேன்.

பாடல் விளக்கம் சுருக்கமான கருத்து:

மூங்கில் குழாய் போல உள்ளே ஒன்றுமில்லாத (ஆசையற்ற) தூய்மையான மனமே ஞானம் பெற தகுதியானது. அப்படிப்பட்ட மனமே எளிதில் கண நேரத்தில் வலம் சுற்றி சலனப் பொருளாகிறது. அசலன் ஆன இறைவனே சலனாகி உலகத்தில் ஐந்தொழில்களை ஆற்றுகின்றவனும் ஆகிறான். அசல ஆன்மாதான் இயக்க வடிவாகிய அகந்தையை புறம் காட்டுகிறது. விரிவும் ஒடுக்கமும் எல்லாம் ஆன்மாவே.

இந்தப் பாடல் வரிகள் உயர் ஞானத்தை விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. மனதின் அடக்கத்தையும், இறைவனின் (சித்தனின்) ஆற்றலையும் இது போற்றுகிறது.

★★★

தேற்றமாம் அவ்வுண்மை தேறாது தாம் அவற்றை 167
ஆற்றலாய் அன்னார் அகங்கரிப்பின் அவ்வாண்மை
கோபுரம் தாங்கும் பிம்பக் கூத்தெனெ என் கோதகத்தைச்
சார்பெதுந் தோன்றாது அழியச் சாய்த்தோன் அடி போற்றி 170

பத விளக்கம்

தேற்றமாம் – தெளிவானதாகிய; அவ் உண்மை – ஐந்தொழில்கள் மற்றும் அனைத்து இயக்கங்களையும் ஆற்றுவது சிவசக்தியே என்ற உண்மை; தேறாது – தெளியாது ஆற்றல்; செய்வது – அன்னார் – அப்படிப்பட்டவர்; அகங்கரிப்பின் – ஆணவம் கொண்டால்; அவ் வாண்மை – அந்த அகம்பாவத்தை; பிம்பம் – பொம்மை/சிலை வடிவம்; கோதகம் – கோது + அகம் ‘குற்றம்’ அல்லது ‘களங்கம்’ கொண்ட உள்ளம் என்று பொருள்படும்.

சார்பு – ஒரு பொருளை அல்லது கருத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுதல் அல்லது ஒன்றைச் சார்ந்து இருத்தல்.

தோன்றாது – உருவாகாது அல்லது வெளிப்படாது. அழியச் சாய்த்தோன்: வேரோடு அழிய சாய்த்தல்

விளக்கம்

அற்புதமான இந்தப் பாடல் வரிகள், ஆன்மீகப் பாதையில் மிக முக்கியமான ஒன்றான அகங்காரத்தை (ஆணவத்தை) ஒழித்தல் பற்றிப் பேசுகின்றன. குறிப்பாக, ஒரு குருவின் அருளால் எப்படிப்பட்ட

அறியாமை நீங்குகிறது என்பதை ஒரு அழகான உவமையோடு இது விளக்குகிறது.

இந்த வரிகளின் எளிய விளக்கம் இதோ:

பாடலின் பொருள்

தேற்றமாம் அவ்வுண்மை தேறாது

தெளிவான உண்மையாக விளங்கும் அந்தப் பரம்பொருளை (இறைவனை அல்லது மெய்ஞானத்தை) சுயமாக உணர்ந்து கொள்ளாமல், எல்லாம் அவன் ஆற்றலாலேயே இயங்குகின்றன என்ற உண்மையை புறம் தள்ளி

தாம் அவற்றை ஆற்றலாய் அன்னார் அகங்கரிப்பின்:

தன்னுடைய சொந்த அறிவு அல்லது ஆற்றலால் தான் எல்லாம் நடக்கிறது என்று ஒருவன் அகங்காரம் கொண்டால்,

அவ்வாண்மை கோபுரம் தாங்கும் பிம்பக் கூத்தெனே:

அவனுடைய அந்த அறியாமை செயலானது, ‘கோபுரத்தைத் தாங்குவது நான்தான்’ என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பொம்மையின் (பிம்பத்தின்) கூத்தைப் போன்றது.

(கோபுரத்தைத் தாங்குவது அஸ்திவாரமும் கட்டிடக் கலையும்தான்; ஆனால் அங்கு செதுக்கப்பட்டிருக்கும் பொம்மை தான் கோபுரத்தைச் சுமப்பதாக நினைத்துக் கொள்வது எவ்வளவு அறியாமையோ, அதுபோலத்தான் மனிதனின் அகங்காரமும்).

என் கோதகத்தைச் சார்பெதுந் தோன்றாது அழியச் சாய்த்தோன் அடி போற்றி:

என்னுடைய அத்தகைய அகங்காரம் (கோது + அகம் குற்றமுள்ள அகந்தை) இனித் தலைதூக்காதபடி, அதற்கான அடிப்படை ஆதாரமே இல்லாமல் அழித்த

அந்த இறைவனின் (அல்லது குருவின்) திருவடிகளைப் போற்றுகிறேன்.

சிறப்பம்சங்கள்

கோபுரம் தாங்கும் பிம்பம்: இது ஒரு புகழ்பெற்ற உவமை. பெரிய தேர் அல்லது கோபுரத்தின் அடியில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு பொம்மை, தன் தோளில் கோபுரம் இருப்பது போலச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்தப் பொம்மை "நான் இல்லாவிட்டால் கோபுரம் விழுந்துவிடும்" என்று நினைத்தால் அது எவ்வளவு வேடிக்கையோ, அப்படித்தான் "நான் செய்கிறேன்" (I am the doer) என்று மனிதன் நினைப்பதும் என்று இந்தப் பாடல் சாடுகிறது.

அகங்கார அழிப்பு: ஆன்மீகத்தில் 'நான்' என்ற எண்ணம் அழியும் போதுதான் உண்மை விளங்கும் என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது.

மற்றவரிகளைத் தொடர்ந்து காண்போம்

பூபரந் தாங்கவிறை போலியுயிர் தாங்கலது
கோபுரந் தாங்கியுருக் கோரணிகாண் மாபரங்கொள்
வண்டிசெலு வான்சுமையை வண்டிவை
யாதுதலை கொண்டுநலி கொண்டதெவர் கோது.

(உள்ளது நாற்பது அனுபந்தம், பாடல் 17

பொருள்: அனைத்துயிர்களின் பாரத்தை இறைவன் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது இருப்பில்லாத போலி ஜீவன் அதைத் தான் தாங்குவதாக எண்ணுவது, கோபுரத்தைத் தாங்குவது போல (அந்தக் கோபுரத்தில்) அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பொம்மையின் கேலிக்கூத்தைப் போல் பரிகாசத்திற்கு இடமாகும். பெருத்த பாரத்தை இழுத்துச் செல்லும் வண்டியில் பயணம் செய்யும் ஒருவன் தன்னுடைய சுமையையும் அந்த வண்டியில் வைக்காமல் தன் தலையின் மேலே சுமந்து கொண்டு கஷ்டப்படுவது யாருடைய குற்றம்.

கோவையில் ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரமம் சார்பில் பக்திப் பெருக்குடன் நடைபெற்ற சிறப்பு சத்சங்கம்!

கோவையில் திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரமம் மற்றும் கோவை ஸ்ரீ ரமணாலயம் ட்ரஸ்ட் இணைந்து நடத்திய 2026 ஆம் ஆண்டிற்கான 'கோவை சத்சங்கம்' ஆன்மீக நிகழ்வு வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

குத்துவிளக்கேற்றலுடன் தொடங்கிய இவ்விழாவிற்கு, ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரமத்தின் தலைவர் டாக்டர் வெங்கட் எஸ். ரமணன் தலைமை தாங்கிப் பேசினார். அவர் தனது உரையில், பகவான் ரமண மகரிஷியின் முக்கிய போதனையான 'நான் யார்?' என்ற ஆத்ம விசாரத்தின் சிறப்புகளையும், ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு சத்சங்கத்தின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து, கொச்சி அமிர்தா மருத்துவமனையின் பேராசிரியர் முனைவர் வி. சிவக்குமார் அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார். பகவான் ரமணரின் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்வுகளையும், உலகெங்கிலும் உள்ள பக்தர்களின் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் அனுபவங்களையும் அவர் வெகு அழகாக எடுத்துரைத்தார். மேலும், குமாரவயலூர் முனைவர் பாலசந்தர் ஓதுவார் குழுவினரின் தேவாரம் மற்றும் ரமணர் சந்நிதி முறை இன்னிசை நிகழ்ச்சி விழாவிற்கு கூடுதல் ஆன்மீக மெருகூட்டியது.

நிகழ்ச்சியில் ஆஸ்ரமத்தின் மூத்த அறங்காவலர் திரு. ஜானகிராமன் உட்பட பல முக்கிய பிரமுகர்களும், ஏராளமான ரமண பக்தர்களும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

இறுதியாக, வழக்கறிஞர் சிவக்குமார் நன்றியுரை வழங்க, அனைவருக்கும் பகவானின் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டு விழா இனிதே நிறைவடைந்தது.

இந்த நிகழ்வு யூடியூப் வாயிலாக உலகெங்கும் நேரலையாக ஒளிபரப்பப்பட்டது.

தொடர்புடைய காணொளி இணைப்பு:

http://www.youtube.com/watch?v=4lKiGWJdH7E

மௌன தேசிகனின் அரசவைக் கவிஞர்கள்

D. தியாகராஜன்

அருணாசலத்தின் நிழலில் மலர்ந்த ஞானப் பாக்கள்

அருணாசலத்தின் அடிவாரத்தில், மௌனத்தையே தனது சிம்மாசனமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்த பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியின் சந்நிதி, உலகெங்கிலும் உள்ள முமுட்சுக்களுக்கு ஒரு மாபெரும் சரணாலயம். சொற்களற்ற பெருமௌனம் எப்படி ஆயிரமாயிரம் கவிதை வரிகளைப் பிரசவிக்கும் என்ற முரண்பாட்டின் பேரழகை (Paradox) பகவானின் சந்நிதி உலகிற்கு உணர்த்தியது. தத்துவார்த்த விசாரங்களைச் செய்ய வரும் அறிஞர்களுக்கு அது ஒரு பல்கலைக்கழகமாகத் திகழ்ந்த அதே வேளையில், கவிதையின் நுணுக்கங்கள் மற்றும் தமிழ் இசையின் மெல்லிசை வாயிலாகத் தெய்வீகத்தைப் போற்றிப் பாட ஏங்கியவர்களுக்கு அது ஒரு மாபெரும் ஆன்மிகக் கலைக்கூடமாகவும் திகழ்ந்தது. 1896 முதல் 1950 வரை, பகவானின் அருட்பொழியும் இறைத் தமிழால் அவையலங்கரித்த கவிஞர்களும் பாடலாசிரியர்களும் தந்த பங்களிப்பு அளவிடற்கரியது. அந்த ஆன்மிக வானில் ஒளிவீசும் விண்மீன்கள் பல; அவற்றுள் தனித்துவமாகத் திகழும் சில துருவ நட்சத்திரங்களைப் பற்றி சுருக்கமாகக் காண்போம்.

முன்னுரை: மௌனத்திலிருந்து பிரவகிக்கும் கவிதா விலாசம்

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி தாமே ஒரு தலைசிறந்த கவிஞராக விளங்கியவர். சொற்களைக் கடந்த பேரமைதியும், சொற்களை ஆளும் கவித்துவமும் ஓர்

உருவில் இணைந்த அழகிய முரண்பாடு (Oxymoron) பகவான். மௌனத்தையே தமது முதன்மை உபதேசமாகக் கொண்ட போதிலும், அன்பர்களின் வேண்டுதலுக்காக அவர் தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் மற்றும் மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் ஆழமான ஞானப் பாடல்களை அருளியுள்ளார். பகவானின் இருப்பு ஒரு மாபெரும் காந்தம்; அது வறண்ட வேதாந்திகளையும், நெகிழ்வான கவிஞர்களையும் சரிசமமாகத் தன்பால் ஈர்த்தது. அவரது அசைவற்ற மௌனத்திலிருந்து உதித்த பேரலைகள், பல பக்தர்களின் இதயங்களில் கவிதைப் பூக்களாக மலர்ந்து, இன்றுவரை ஆசிரமத்தின் காற்றில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அசையாமைக்கும், ஆரவாரமான கவிதைக்கும் இடையிலான இந்த முரண்பாடே, அவரது அரசவைக் கவிஞர்களின் படைப்புகளைக் காலத்தை வென்று நிற்கச் செய்துள்ளது.

1. காவ்யகண்ட கணபதி முனி (நாயனா): அறிவின் விஸ்வரூபம்

சமஸ்கிருத மொழிக் கடலைக் கடைந்தெடுத்த பெருங்கவிஞரான கணபதி முனி, ஒரு மகா தபஸ்வி. 1907ஆம் ஆண்டு, பல வருடக் கடுமையான தவத்திற்குப் பிறகும் மன அமைதி கிட்டாமல், விரக்தியின் விளிம்பில் பகவானை நாடி வந்தார். அவரிடம் ‘தவம்’ என்பதன் உண்மையான விளக்கத்தைப் பெற்ற அந்தத் தருணம், ஆன்மிக வரலாற்றின் ஒரு முக்கியத் திருப்புமுனை.

- பெயரிட்ட பெருமை: அந்த உபதேசத்தால் மெய்சிலிர்த்த அவர், அதுவரை ’பிராமண சுவாமி’ என்றும் ’வேங்கடராமன்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டவருக்கு ’பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி’ என்ற திருநாமத்தைச் சூட்டி, அந்த ஒளிப்பிழம்பை உலகிற்கு அடையாளம் காட்டினார்.

- *இலக்கியப் பங்களிப்புகள்: உமா சஹஸ்ரம்: அன்னை சக்தியின் அருளைப் போற்றி ஆயிரம் ஸ்லோகங்களைக் கொண்ட இக்காவியத்தை நாயனா ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் எழுதி முடிக்க வேண்டியதிருந்தது. இறுதி நாளில் பகவான் ரமணர் விழித்திருக்க, அவர் முன்னிலையில் அமர்ந்து மளமளவென்று இந்த ஸ்லோகங்களை நாயனா பாடி முடித்தார். 'மீனாட்சியின் அருள் ரமணரைத் தூய்மைப்படுத்தியது போல், சம்சாரத் துயரங்களில் தவிப்போருக்கும் அது துணையாக நிற்கட்டும்' என்று அவர் இதில் வேண்டுகிறார்.*
- *ஸ்ரீ ரமண கீதை: பகவானின் உபதேசங்களை 18 அத்தியாயங்களில் (பகவத் கீதையைப் போல) செய்யுள் வடிவில் வடித்த நூல். இது ரமணரின் சமூகப் பார்வையையும், ஆன்மிகச் சமத்துவத்தையும் ஆவணப்படுத்திய மிக முக்கியப் படைப்பாகும்.*

2. முருகனார்: பக்தி வெள்ளத்தின் சக்கரவர்த்தி

பகவானின் அருட் சபையில் 'தமிழ் அரசவைக் கவிஞராக' முருகனார் போற்றப்படுகிறார். தமிழ் இலக்கணத்தில் கரைகண்ட இவர், பகவானிடம் சரணடைந்த பிறகு தன் கவித்திறன் முழுவதையும் ரமணரின் பாதங்களிலேயே சமர்ப்பித்தார்.

- *சந்திப்பும் மாற்றமும்: 1923இல் பகவானைச் சந்திக்கச் செல்லும் முன், 'தேசிகப் பதிகம்' என்ற பத்து பாடல்களை இயற்றிச் சென்றார். பகவானின் சந்நிதியில் நின்றதும் முகம் சுருங்கி, கண்களில் நீர் மல்க நின்றுவிட்டார். பகவானின் அந்த ஒற்றைப் பார்வை முருகனாரின் அகங்காரத்தை அழித்து, உள்ளத்தில் ஒரு கவித்தீயை மூட்டியது.*
- *காலத்தால் அழியாத படைப்புகள்:*

  ஸ்ரீ ரமண சந்நிதி முறை: திருவாசகத்திற்கு இணையாக, நாயகநாயகி பாவத்தில் (பகவானை நாயகனாகவும் தன்னை நாயகியாகவும் பாவித்து) பக்திப் பெருக்குடன் பாடப்பட்ட நூல்.

குரு வாசகக் கோவை: பகவான் அன்றாடம் பக்தர்களுக்கு வாய்மொழியாக வழங்கிய உபதேசங்களை, துளி கூடச் சிதையாமல் 1,200 க்கும் மேற்பட்ட வெண்பாக்களாகப் பதிவு செய்தார். ரமண தத்துவத்தின் மிகத் துல்லியமான களஞ்சியம் இதுவே.

உபதேச உந்தியார் & உள்ளது நாற்பது: பகவான் இந்த உன்னத நூல்களை இயற்றுவதற்கு முருகனாரே முக்கியக் காரணமாக இருந்தார். சிவபெருமான் தாருகாவனத்து முனிவர்களுக்கு அளித்த உபதேசத்தைப் பகவான் வடிவில் முருகனார் பாடச் சொல்ல, அதிலிருந்து உதித்ததே 'உபதேச உந்தியார்'.

3. சிவப்பிரகாசம் பிள்ளை: ஆத்ம விசாரத்தின் முதல் வித்து

1902ஆம் ஆண்டிலேயே பகவானை அணுகி, ஆன்மிகத்தின் அடித்தளத்தையே அசைக்கும் கேள்விகளை எழுப்பியவர்.

- *நான் யார்?: பகவானிடம் 'நான் யார்?' என்ற அடிப்படை வினாவைத் தொடுத்து, மணலில் எழுதப்பட்ட பதில்களைத் தொகுத்து, உலகிற்கு 'யார் நான்?' என்ற ஞானப் பொக்கிஷத்தை வழங்கக் காரணமாக இருந்தவர்.*

  ஆன்ம தரிசனம் மற்றும் சரணாகதி: இவரது பாடல்கள் ஒரு எளிய சாதகனின் வீழ்ச்சிகளையும், எழுச்சிகளையும் மிக இயல்பாகப் பதிவு செய்துள்ளன. தமது முதுமைக் காலத்தில் ஆசிரமத்திற்கு வர முடியாமல் போனபோது, ரமண தரிசனம் என்பது யாதென்று தெரியாமல் ஏன் ஏங்குகிறாய்? ரமண சொரூபமே உனது ஆன்மா; உன்னை நீ அறிவதே உண்மையான தரிசனம்" என்று தன்னையே தேற்றிக்கொண்டு தத்துவப் பாடல் வடித்தார். ரமண மகரிஷியின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், அவரது ஞான நிலையையும் விவரிக்கும் 'ரமண சரித அகவல்' என்ற கவிதை நூலை இயற்றியுள்ளார்.

4. மணவாசி ராமசாமி ஐயர்: சரணாகதியின் இசை

ஒரு சாதாரண அரசு ஊழியரான இவருக்கு முறையான கவிதை இலக்கணம் தெரியாது. ஆனால் பக்தி மேலீட்டால் அவர் இயற்றிய பாடல்கள் அனைத்தும் தேனினும் இனியவை.

- *சரணாகதிப் பாடல்: விருபாக்ஷி குகையில் பகவானிடம், "இயேசு பாவிகளை இரட்சிக்க வந்தார்; என்னைப் போன்ற பாவிக்கு நம்பிக்கையுண்டா?" என்று அவர் கதறியபோது, பகவான் கருணையுடன் "உண்டு, நிச்சயம் உண்டு" என்றார். அந்த நெகிழ்ச்சியில் உதித்ததே "என்னை ஆட்கொண்ட ரமணா... சரணாகதி" என்ற புகழ்பெற்ற பாடல். இன்றும் இப்பாடல் ஆசிரமத்தில் ஒலிக்கும்போது பக்தர்களின் கண்கள் பனிக்கும்.*
- *தெய்வ பதம்: பகவானின் கண்களில் வழிந்த ஒளியைக் கண்டு வியந்து 27 பாடல்களை இயற்றினார். ஒரு சீடனின் தவிப்பையும், குருவின் கருணையையும் இதைவிட எளிமையாகப் பாடிவிட முடியாது.*

5. ஜகதீச சாஸ்திரி & கபாலி சாஸ்திரி: சமஸ்கிருதத்தின் இரு தூண்கள்

பகவானின் உபதேசங்கள் தென்னகத்தைத் தாண்டி, வட இந்திய அறிஞர்களையும் சென்றடைய இவர்கள் இருவருமே காரணம்.

- *ஜகதீச சாஸ்திரி: பகவானின் 1,000 திருநாமங்களைப் போற்றும் 'ஶ்ரீ ரமண சகஸ்ரநாம ஸ்துதி'யை வடித்தார். ரமணரின் அக்ஷரமண மாலையைச் சமஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்த பெருமையும் இவருக்கே சேரும்.*
- *கபாலி சாஸ்திரி: கணபதி முனியின் முதன்மைச் சீடரான இவர், அரவிந்தரின் ஆசிரமத்தில் இருந்தாலும் ரமணரின் மீது அதீத பக்தி கொண்டவர். பகவானின் தத்துவங்களை 'ரமண கீதா பிரகாசம்' மூலம் ஆழமாக விளக்கினார்.*

6. சாது ஓம்: தெளிவின் குரல்

முருகனாரின் உற்ற துணையாகவும், நிழலாகவும் வாழ்ந்தவர். முருகனாரின் பாடல்களைத் தொகுத்து, அவற்றுக்குப் பொருள் காணும் மாபெரும் பணியைச் செய்தவர்.

- *இலக்கியப் பங்களிப்பு:*
- *ஸ்ரீ ரமண வழி: ஆத்ம விசாரம் என்பதைப் பாமரர்களும் மிக எளிதில் புரியும் வண்ணம், நடைமுறைப் பயிற்சிகளுடன் உரைநடையில் விளக்கினார்.*
- *ரமண கீதம்: “தன்னைத் தான் காணத் தடையாகி நிற்பது எது? எண்ணங்களே!” என்ற இவரது வரிகள், பல நூறு தத்துவப் புத்தகங்கள் சொல்லும் கருத்தை ஒரு வரியில் விளக்குகின்றன. தன்னை ஒருபோதும் முன்னிலைப்படுத்தாமல், ரமணரின் புகழைப் பரப்புவதையே தன் வாழ்நாளாகக் கொண்டவர்.*

7. பிற முக்கியப் பங்களிப்பாளர்கள்:

- *சூரி நாகம்மா: ஆசிரமத்தின் அன்றாட நிகழ்வுகளையும், பகவானின் சிறுசிறு அசைவுகளையும் தெலுங்கில் தன் சகோதரனுக்குக் கடிதங்களாக எழுதினார். இவரது 'ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரம கடிதங்கள்' உரைநடையாக இருந்தாலும், ஒவ்வொரு வரியிலும் பக்தி கவிதையாகவே மிளிர்கிறது.*
- *லட்சுமண சர்மா ('Who'): பகவானிடமே நேரடியாக 'உள்ளது நாற்பது' நூலின் பொருளைக் கற்று, அதற்கு மிகச்சிறந்த உரை எழுதியவர். 'மகா யோகம்' போன்ற நூல்களை ஆங்கிலத்தில் இயற்றி, பகவானின் தத்துவங்களைச் செய்யுள் மற்றும் உரைநடையில் விளக்கினார்.*
- *விஸ்வநாத சுவாமி: சமஸ்கிருதம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்ற இவர், ஆசிரமத்தின் பத்திரிகையான 'The Mountain Path' மற்றும் பல வெளியீடுகளில் பெரும்பங்காற்றியவர். ஆசிரமத்தின் தினசரி வழிபாட்டுப் பாடல்கள் பலவற்றைச்*

செப்பனிட்டு வழங்கிய இவர், பகவானின் அணுக்கத் தொண்டராக இருந்தவர்.

- *நாராயண குரு: கேரளா மற்றும் குமரி மாவட்டங்களில் மாபெரும் சமூக, ஆன்மீக மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய நாராயண குரு அவர்கள் ரமண மகரிஷியின் துறவு நிலையையும் சிறப்பையும் போற்றும் வகையில் 'நிர்விருத்தி பஞ்சகம்' (Nirvriti Panchakam) என்ற 5 சுலோகங்கள் கொண்ட கவிதையை இயற்றினார். இதை அவர் சுவாமி வித்யானந்தர் மூலம் ரமண மகரிஷிக்குச் சமர்ப்பித்தார்.*
- *குர்ரம் சுப்பராமய்யா (G.V. Subbaramayya): குர்ரம் சுப்பராமய்யா ரமணரின் தீவிர ஆந்திர பக்தராவார். இவர் ரமண மகரிஷியைப் போற்றி பல பாடல்களையும் நினைவுக் குறிப்புகளையும் (Sri Ramana Reminiscences) எழுதியுள்ளார். குறிப்பாக ரமணரை எல்லோர் மனதையும் கொள்ளையடிக்கும் "கள்வன்" (Master Thief) என்று அன்போடு உருவகப்படுத்தி இவர் எழுதிய பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும், இவரது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவே ரமண மகரிஷி பகவத் கீதையின் 700 சுலோகங்களில் இருந்து 42 சுலோகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து தினசரி பாராயணத்திற்காக "பகவத்கீதாசாரம்" என்ற தொகுப்பாக அளித்தார்.*
- *சத்தியமங்கலம் வேங்கடராமய்யர்: இவர் ரமண மகரிஷியின் பெருமைகளை விளக்கி 'ரமண ஸ்துதி பஞ்சகம்' மற்றும் பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்.*
- *சுத்தானந்த பாரதியார்: இவர் ரமண பகவானின் வாழ்க்கை வரலாற்றை 'ரமண விஜயம்' என்ற பெயரில் விரிவான நூலாகப் படைத்துள்ளார். மேலும் ரமணர் மீது பல கவிதைகளையும் பக்திப் பாடல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார்.*
- *சுவாமி நடனானந்தர் (நடேச முதலியார்): இவர் ரமண பகவானின் உபதேசங்களைத் தொகுத்து 'உபதேச மஞ்சரி' மற்றும் 'உபதேச ரத்னாவளி' முதலிய சிறந்த நூல்களை வழங்கியுள்ளார்.*

- ராமநாத பிரம்மச்சாரி: ரமண பகவானிடம் தீவிர பக்தி கொண்ட இவர், ரமண பகவான் மீது பல பக்திப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்.
- பி.வி. நரசிம்ம சுவாமி: இவர் கவிதைகளாக இல்லாவிடினும், ஆங்கிலத்தில் முதன்முதலாக பகவானின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை மிக விரிவாகவும் அழகாகவும் இலக்கிய நயத்துடன் எழுதினார்.

இவர்களைத் தவிர அச்சுததாச சுவாமிகள் போன்ற இன்னும் பல பக்தர்களும், கவிஞர்களும் ரமணரின் அருளைப் பெற்று அவர் மீது எண்ணற்ற பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். இன்றும் இயற்றிக் கொண்டுள்ளனர்.

8. தத்துவப் பின்னணி: அத்வைத சாரம் மற்றும் சமநோக்கு

ரமணாசலக் கவிஞர்களின் பாடல்கள் வெறும் இறைத்துதிகள் அல்ல; அவை உரைக்கல்லில் உரசிப் பார்க்கப்பட்ட 'அனுபவப் பாடல்கள்'.

- மௌனத்தின் மொழி: "பேசா மௌனம் பேசும்" என்ற ரமணரின் இருப்பே இப்பாடல்களின் அடித்தளம். வார்த்தைகள் முற்றுப்பெறும் இடத்தில் இவர்களது கவிதைகள் தொடங்குகின்றன.
- ஆத்ம விசாரம்: புற உலகை வர்ணிப்பதைத் தவிர்த்து, "நான் யார்?" என்று தன்னைக் கவனிப்பதன் மூலம் அகங்காரத்தை வேரறுப்பதையே இக்கவிதைகள் வலியுறுத்துகின்றன.
- சர்வ ஜீவ தயை: ஆசிரமத்தில் இருந்த பசு லக்ஷ்மி, முடவன் என்ற குரங்கு, காகங்கள், நாய்கள் என அனைத்தையும் ஒருயிராகப் பார்த்த பகவானின் அளப்பரிய கருணையை இவர்கள் தங்கள் கவிதைகளில் அழியாத கல்வெட்டுகளாகப் பதித்துள்ளனர்.

9. இசையும் வழிபாடும்: இன்றும் ஒலிக்கும் நித்திய நாதம்

ரமணாஸ்ரமத்தில் இன்றும் தினமும் மாலை வேளைகளில் பாடப்படும் அக்ஷரமண மாலை, உபதேச சாரம், ரமண சத்வாரிம்சத் போன்ற பாடல்கள் பக்தியினாலும் அர்ப்பணிப்பாலும் நிலைபெற்றவை. இந்தப் பாராயணங்கள் காற்றில் ஒருவித அதிர்வலையை உருவாக்கி, ஆசிரமத்திற்கு வரும் புதியவர்களுக்கும் சட்டென ஒரு மன ஒருமைப்பாட்டையும், அமைதியையும் தருகின்றன.

10. உலகளாவிய தாக்கம்

இந்தக் கவிதைத் துதிகள் அருணாசல மலையைத் தாண்டி இன்று உலகெங்கும் ஒலிக்கின்றன. இவர்களின் படைப்புகளைப் படித்து ஈர்க்கப்பட்டே பால் பிரண்டன் (Paul Brunton), ஆர்தர் ஆஸ்போர்ன் (Arthur Osborne) போன்றோர் ரமணரை நாடி வந்து, ஆங்கிலத்தின் வாயிலாக ரமணரின் புகழை உலகளாவிய அளவில் கொண்டு சென்றனர்.

முடிவுரை: ஒரு மகா சமுத்திரத்தின் சங்கமம்

பகவான் ரமணரின் மௌனம் என்ற மாபெரும் சக்தி, இந்தக் கவிஞர்களின் உள்ளங்களில் சொல்லாக, பாடலாக, கவியாகப் பிரவகித்தது. கணபதி முனியின் பிரம்மாண்ட அறிவும், முருகனாரின் கரைந்துருகும் பக்தியும், சாது ஓம்மின் கூர்மையான தெளிவும், மணவாசி ஐயரின் எளிய சரணாகதியும் ஒரே புள்ளியில் பகவான் ரமணரின் திருவடிகளில்சங்கமித்தன.

அருணாசலத்தின் நிழலில் இந்த 'ஆன்மிகக் கவிச்சபை' ஆற்றிய தொண்டு, காலங்கள் கடந்தும் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். இந்த ஒவ்வொரு பாடலும் வெற்றுத் தாள்களில் எழுதப்பட்ட வெறும் இலக்கியம் அல்ல; அவை மனித ஆன்மாவின்

விடுதலையை நோக்கிய பயணத்தின் வரைபடங்கள். “யாரொருவர் ரமணரின் புகழைப் பாடுகிறாரோ, அவர் ரமணராகவே மாறுகிறார்” என்ற ஆன்மிக உண்மைக்கு இக்கவிஞர்களின் வாழ்வே சாட்சி. அருணாசலத்தின் மௌன தேசிகன், இந்தக் கவிஞர்களின் வரிகள் மூலமாக இன்றும் காலத்தையும் தாண்டி நம்மோடு பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்.

ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரம நூற்றாண்டு விழா: இந்திய அரசு நினைவு நாணயம் வெளியீடு

ஜனவரி 22, 2026 அன்று, ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரம நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு இந்திய அரசு 100 ரூபாய் நினைவு வெள்ளி நாணயத்தை வெளியிட்டது. டெல்லி ரமண கேந்திராவில் நடைபெற்ற இவ்விழாவைத் மாண்புமிகு துணை ஜனாதிபதி திரு. சி.பி. ராதாகிருஷ்ணன் தொடங்கி வைத்தார். பகவானின் ‘ஆன்ம விசாரணை’ போதனையையும், ஆஸ்ரமம் ‘அத்வைதத்தின் ஆலயமாக’த் திகழ்வதையும் உரையாற்றியோர் போற்றினர். 123க்கும் மேற்பட்ட நாட்டு மக்கள் தேடி வரும் இடமாக இது மாறியுள்ளதை ஆஸ்ரமத் தலைவர் டாக்டர் வேங்கட் எஸ். ரமணன் குறிப்பிட்டார். ஆண்டுக்கு மிகச்சில நினைவு நாணயங்களை மட்டுமே வெளியிடும் மத்திய அரசு, மகாத்மா காந்தி போன்ற தேசத் தலைவர்களின் வரிசையில் ரமணாஸ்ரமத்தை இணைத்துள்ளது. இது பகவானின் உலகளாவிய செல்வாக்கிற்கும் மௌன போதனைக்கும் வழங்கப்பட்ட மிக உயரிய தேசிய அங்கீகாரமாகும்.

செய்திகள்

ஸ்ரீரமணாச்ரம செய்திகள்

மஹா சிவராத்திரி

அருணாசலமே ஆதி சிவலிங்கம் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்திய மார்கழித் திருவாதிரையின் தொடர்ச்சியாக, அறியாமை எனும் இருள் நீக்கும் மகா சிவராத்திரி பெருவிழா பிப்ரவரி 15, 2026 அன்று மிக விமரிசையாகத் தொடங்கியது.

ஜோதி ஸ்தம்பத்திலிருந்து ஈசன் திருவுருவாய் வெளிப்பட்ட அந்தப் புண்ணியக் காலத்தைப் போற்றும் வகையில், மாலை 6 மணி முதல் மறுநாள் விடியற்காலை 6 மணி வரை நான்கு கால பூஜைகள் விமரிசையாகவும் கிரமமாகவும் நடைபெற்றன. உலகெங்கும் பரவியுள்ள பகவானின் அன்பர்கள் இந்தத் தெய்விகக் காட்சியை நேரலையில் கண்டு, அருணாசல ஜோதியின் பேரருளில் தங்களை ஆழ்த்திக்கொண்டனர்.

சுந்தரம் ஐயர் ஆராதனை

பகவான் ரமண மகரிஷிகள் எனும் ஞானச் சூரியனைத் தந்தளித்த புண்ணியத் தந்தை, சுந்தரம் ஐயர் அவர்களின் ஆராதனை மார்ச் 8, 2026 அன்று அனுசரிக்கப்பட்டது. அன்னை அழகம்மையின் சந்நிதியில் நடைபெற்ற இந்த வழிபாட்டில், ஒரு மகானைத் தந்த ஈடு இணையற்ற தந்தையின் பெருமை நன்றியுடன் நினைவுகூரப்பட்டது.

ஸ்ரீ வித்யா ஹோமம்

வசந்த காலத்தின் நல்வரவாக, மார்ச் 20, 2026 அன்று ஆஸ்ரம வளாகம் வேத மந்திரங்களின் ஒலியிலும், யாகப் புகையின் நறுமணத்திலும் மிதந்தது. ஆஸ்ரமத்தின் பாரம்பரியமான ஸ்ரீ வித்யா ஹோமம், அன்று காலை 7 மணி முதல் மாலை 3 மணி வரை பக்திச் செறிவுடன் நடைபெற்றது.

நவாவரண பூஜை, சுமங்கலி மற்றும் கன்யா பூஜைகள் மூலம் பராசக்தியின் திருவருள் போற்றப்பட்டது. பூர்ணாகுதிக்குப் பிறகு, புனிதத் தீர்த்தங்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டு பகவான் மற்றும் தாயார் சந்நிதிகளில் மகா அபிஷேகமும், மகா தீபாராதனையும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்தது. 'திரிபுரா ரகசியம்' உணர்த்துவது போல, உள்ளத்தில் கள்ளமின்றித் தொழும் பக்தர்களின் இதயங்களில் தேவி 'விசார சூரியனாக' தோன்றி ஞான ஒளியூட்டுவதை இந்த ஹோமம் மீண்டும் ஒருமுறை உறுதிப்படுத்தியது.

இந்தத் தெய்விக நிகழ்வுகளின் உன்னதத் தருணங்களை, ஆஸ்ரமத்தின் அதிகாரப்பூர்வ YouTube Channel வாயிலாக நீங்கள் தரிசித்து மகிழலாம்.

"அருணாசல ரமணா... உன் அருளே சரணம்!"

சென்னை, சூளைமேடு

சென்னை, சூளைமேட்டில் உள்ள ஸ்ரீ இஷ்ட ஸித்தி விநாயகர் ரமண ஸமாஜ் சார்பில், ஏப்ரல் 15 முதல் 21 வரை ஆன்மிக விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன.

முக்கிய நிகழ்வுகள்:

ஏப்ரல் 15: பகவான் ரமண மஹர்ஷிகளின் 76வது ஆராதனை. காலை 4:00 மணி முதல் மங்கள வாத்தியம், உபநிஷத் பாராயணம், அபிஷேகம் மற்றும் சற்குருநாத தேசிகரின் பண்ணிசை நடைபெறும். மதியம் 1:00 மணிக்கு அன்னதானம் வழங்கப்படும்.

ஏப்ரல் 16 – 20: மாலை நேரங்களில் ருத்ர கனபாராயணம் மற்றும் ரமணர் அருளிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள் பாடப்படும்.

ஏப்ரல் 21: ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் ஜெயந்தி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும்.

இடம்: 14, கிருஷ்ணாபுரம், சூளைமேடு, சென்னை 94. அனைவரும் வருக!

ரமணாலயம்

(ஸ்ரீ ரமணாஸ்ரமத்தின் ஒரு கிளை)

குரோம்பேட்டை, சென்னை

76வது ஸ்ரீ ரமண ஆராதனை விழா

15–4–2026 புதன்கிழமை

காலை 07:30 மங்கள இசை

08:00 மணி: வேதபாராயணம், ஸ்ரீ ரமண அஷ்டோத்தர பூஜை

09:30 மணி: ஸ்ரீ ரமண சந்நிதிமுறை;

பக்கவாத்தியங்களுடன் இசைப்பவர்: கலைமாமணி திருவாசகச் செந்நாவலர் சத்குருநாத ஓதுவார் (மயிலை கபாலீஸ்வரர் கோவில்)

காலை 11:00 மணி: அக்ஷரமணமாலை கூட்டுப் பாராயணம்

காலை 11:30 மணி: தீபாராதனை மற்றும் மதிய உணவுப் பிரசாதம்.

ஸ்ரீ ரமண சத்சங்கம் — நங்கநல்லூர், சென்னை

ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியின் 76வது ஆராதனை விழா; நாள்: 15 ஏப்ரல் 2026, மாலை 4:00 மணி. இடம்: பொங்கி மடாலயம் தெரு, நங்கநல்லூர், சென்னை (மாடர்ன் பள்ளி எதிரில்).

நிகழ்வுகள்: அக்ஷர மணமாலை பாராயணம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவின் ஆன்மிகச் சொற்பொழிவு. மாலை 7:00 மணிக்கு மங்கள ஹாரத்தி மற்றும் மஹாபிரசாதம் வழங்கப்படும். அனைவரும் வருக!

ஸ்ரீமுருகனார் மந்திரம், இராமநாதபுரம்

ஸ்ரீரமணாச்ரமத்திற்குப் பாத்தியமான முருகனார் மந்திரத்தில் வழக்கம்போல் இவ்வாண்டும் பகவான் ரமணரின் 76-ஆவது ஆராதனை விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட உள்ளது. பகவான் அருளிய அக்ஷரமணமாலை கூட்டுப் பாராயணம் நடைபெறும். அன்பர்கள் அனைவரும் விழாவில் கலந்து கொண்டு ரமண அருள் பெறுமாறு அன்போடு அழைக்கின்றோம்.

ரமண அருளில் மலர்ந்த ஒரு பக்திப் பயணம்

திருமதி. சக்குபாய் சீனிவாசன் (1936—2026)

தஞ்சையில் உதித்து, ரமணரின் நிழலில் வளர்ந்த தூய ஆன்மா திருமதி சக்குபாய். தந்தை மூலம் தொடங்கிய ஆசிரமப் பந்தம், அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் பக்திப் பெருக்குடன் தொடர்ந்தது. தங்கை சாந்தாபாய்க்கு பகவான் அளித்த ஆறுதலும் வாக்குறுதியும் வரமாகவே பலித்தன. பகவானின் மகாநிர்வாணத்தை அக்குழந்தைகள் முன்னரே உணர்ந்த தருணம், அவர்கள் குடும்பத்தின் அசையாத பக்திக்குச் சான்றானது.

"ஆசிரமத் தொண்டே பகவானின் அழைப்பு" எனத் தன் கணவரை தணிக்கைச் சேவையில் ஈடுபடுத்திய இவரது துணிவு, இன்றும் மகன் வழியே தொடர்கிறது. ஆசிரம விழாக்களைத் தன் இன்னிசையால் அலங்கரித்த இவர், நேர்மையான வாழ்வை வாழ்ந்து முடித்தார்.

90 ஆண்டுகால நிறைவில், 2026 பிப்ரவரி 23 அன்று, அருணாசல ரமணனின் திருவடி நிழலில் கலந்தார். ஒரு சகாப்தம் மௌனமானாலும், அவர் விதைத்த பக்தியும் நினைவுகளும் என்றும் மணம் வீசும்.

Ramanodhayam - Tamil Quarterly, Registered with the Registrar of Newspaper for India. RNI NO.: TNTAM/2001/5542

Printed and Published by: A. Kumar Raja,
20, Alamelu Mangapuram, Mylapore, Chennai 600 004 on behalf of Ramana Kendra Trust, 20, Alamelu Mangapuram, Mylapore, Chennai 600 004

Editor: Dr. S. Ram Mohan

Printed at: **Multi Craft,**
9, Appavu Gramani 2nd St.,
Robertsonpet, Mandaveli, Chennai 600 028.

ஸ்ரீ வித்யா ஹோமம்

Registered with the Registrar of Newspaper for India RNI No.:TNTAM/2001/5542